

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

લક્ષ્મીદાનવિવેકસંગમમયી શ્રદ્ધામય માનસ ।
ધર્મઃ શીલદયામયઃ સુચરિતશ્રેણીમયં જીવિતં ॥
કૃદ્ધિઃ શાસ્ત્રમયી સુવાગ્સમયં વાગ્દેવમોહજૃંભિતં ।
વ્યાપારશ્ચ પરાર્થનિર્મિતિમયઃ પુણ્યૈઃ પરં પ્રાપ્યતે ॥

પુસ્તકકે ૬૫ થું] આગળશિષ્ય સંવત ૧૯૭૧. વીર સંવત ૨૦૪૮. [અંક ૬ મી.

પ્રગટકર્તા,
શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા—ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા.

૧ આચાર્ય વલ્લુન (પત્ર) ...	૨૬૭
૨ પ્રથમ પોતાનું સંભાળના વિષે ...	૨૬૮
૩ સ્વતંત્રતાવળી ...	૨૭૦
૪ શ્રી ચિદાનંદજી મહારાજ દ્વારા ...	૨૭૫
૫ શ્રી દેવચંદ્રજી દ્વારા રત્નસાર પ્રતિભાવ ...	૨૭૭
૬ અલ્પકીક સુનિતી કથા ...	૨૮૧
૭ નવન વર્ષ અને આપણું લક્ષ્ય ...	૨૮૨
૮ હિસાબ અને કર્મનો સંપાદ ...	૨૮૪
૯ સ્વદેશ નોષ અને ચર્ચા ...	૨૮૫

—૧૦૦—

પ્રિન્ટિંગ મુદ્રા ૩૬૧) પોસ્ટેજ ૨. ૦-૧-૦.
સેલના પોસ્ટેજ સહિત.

REGISTERED No. B. 159

No.

ભાવનગર પી.આનંદ ઓ. પ્રેસમાં શ્રી. સુભાષચંદ્ર વરદુભાષાએ તૃપ્ત.

અમારું પુસ્તક પ્રસિદ્ધિ લાવું.

(૧) હાલમાં છપાય છે.

૧. સ્તોત્રમંડર—મોટી ટીકાસુક્ત, સંસ્કૃત નાળખી કથાવાળું. (ટાઇટલ છપાય છે.)
(સહાયક શા. હોવાનું લક્ષ્મીનાથ ધરવાણા)
૨. શ્રીઉપદેશ પ્રાસાદ ગ્રંથ મૂળ. વિભાગ ૩જો. સ્થંભ ૧૩ થી ૧૮.
(લાલનગર શ્રાવિકાલકુમારના પ્રથમના નિબંધમાંથી)
૩. શ્રીઉપદેશવિભવપંચા કથા લાખાંતર. (સલા તરફથી)
૪. શ્રીમલ્લીનાથ ચરિત્ર લાખાંતર. (નગીનદાસ કરમચંદ. પાટણ)
૫. શ્રીઉપદેશસત્તિકા લાખાંતર. (કથા સિવાય)
(બાઈ જીવીનાથ તથા સાંકળીનાથ—અમદાવાદ)
૬. શ્રીવૃદ્ધતથેત્રસંગ્રહ. મોટી ટીકા સહિત.

(૨) તરતમાં છપાવા શરૂ થશે.

૭. નવકાર (નવકાર) માહાત્મ્ય. (શેઠ બકારનાથ ચતુર્ભુજ—સોળેરા)
૮. તરતમૃત ગ્રંથનું લાખાંતર. (દેવચર્મી પ્રકાશના બ્રાહ્મણે લેટ સાફ)
૯. તરતમૃત ગ્રંથ. મૂળ. ટીકા સહિત. (શા. કુંવરજી આચાર્યજી)
૧૦. કમાકુળક છાયા, અર્થ, વિવેચનયુક્ત. (બાઈ સમરત તથા જીવીનાથ—લાલનગર)
(૩) તૈયાર થયેલા છે ને થાય છે.

૧૧. શ્રી પરિશિષ્ટ પૂર્વ લાખાંતર. (તૈયાર છે.)
૧૨. શ્રીઉપદેશપ્રાસાદ. મૂળ. વિભાગ ૪જો. (સ્થંભ ૧૯ થી ૨૪) તૈયાર છે.
૧૩. બ્રહ્મચર્યાચાર્ય ચરિત્ર. (તૈયાર થનાર છે.)
૧૪. શ્રી યત્તા ચરિત્ર લાખાંતર. (થાય છે.)

(કોમટના ચાર ને નાંગર દેના પ્રથમ માટે સહાયકની અપેક્ષા છે. મુશ્કેલી હોય તેજે લખવું.)
સંગોષ્ઠસિત્તરીના લાખાંતરનું કામ બીજું થતું હોવાથી અમે ગંધ રાખ્યું છે.

પુસ્તકોની પહોંચ.

કુલ્લપાણીચરિત્ર.

આ સાગથી ગાયાળાંચ ચરિત્ર તેની સંસ્કૃત ૩જા વાલ્યે ૬૯૯ના ખાતે મહિન હરગોવિંદદાસ ત્રીકેમચંદ્રે તૈયાર કરી છપાવીને બહાર પાડેલ છે. આ ચરિત્ર માગથી લાખામાં કરી જન માણિક્યસુરિનું સ્વેકું છે. વાંચવા યોગ્ય છે. અસવકારક છે. અમારો વિચાર તેહું કુલ્લપાણી લાખાંતર કલમીને પ્રકટ કરવાનો છે. કરી વિજાંજવીરજીના ઉપદેશથી પંચાસરના પ્રવૃત્તિ આપેલી સહાયથી બહાર પાડેલ છે. વૃહવાચમાં ઉલ્લેખાત ખાતેલા આ સહા પુણ આ ચોવીસીમાં અપ્રીતીય છે.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

— ૦ —

વાંઝા સજ્જનસંગમે પરગુણે પ્રીતિર્ધુરો નમ્રતા
નિદ્યાયાં વ્યસનં સ્વયોષિતિ રતિર્લોકાપવાદાદ્ ભયં ॥
અકિશ્મર્દતિ શક્તિરાસતદમને સંસર્ગમુક્તિઃ ક્ષલે ।
યેષ્વેતે નિવસંતિ નિર્મલયુગાસ્તૈરેવ ભૂર્મૂષિતા ॥ ૧ ॥

કુસ્તક ૩૫ મું.] માર્ગશિર્ષ-સંવત ૧૯૭૬. વીર સંવત-૨૪૪૬. [અ'ક ૯ મો.

અમારું વર્ણન.

(લેઠ—લીં ૭૦ શાહ.)

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૧૦૨ થી.)

કુવાલી-ગાઝલ.

નયનની પોષ્યા ઉધડે, અખડતા આહના પ્યાસા,
ગગડતા ગાનના ગાળા, તસાપિ સાહતી માળા;
સવારે અમતા ત્યાંથી, નિશાએ ઉધતાં મુધી,
પીનાના આદ હોટલમાં, ડહન કપ યાવ ટોટલમાં, ૯
શુકનમાં આહ ને સીરદ, અને ઇંગ્લાંડના ખીરફટ,
અમારે તાનજન સેલીન, અમારા શોખમાં બહુ સીન;
અમારે હોટલે ફોડી, પીનાની ખોટલો ફોડી,
ગ્રહારો કેટલા તેના, બધાએ પીક-મી-અપ બસ હા. ૧૦
અમારે ફુલરી આપરફોમ, અને શરબતની સારી સ્કીમ,
અમોને ડાશ બહુ લાગે, વિવિધ ત્યાં વાનગી આવે;
અમારે આ ખરે કે તાંદિ, વિચારો હોય ત્યાં કેના,
વળી ના રોગની પરવા, હાનશે વેલ ડાકટર બપાં. ૧૧
અમારે નિત્ય વહાણમાં, પીવાને મેડિસિનો બોધએ,
બલે હો ફાડવીયર કે, બલેને ખોવરીલ બોધએ;
હાને હો આલ વે વરતુ, અમારા ડાકટરે કાધુ.
અમારે હા પી ના ત્યાં, અમારે એ બધું સીધું. ૧૨

૨૧૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

અમારી શક્તિને માટે, અમારી યોજીને ગેળી,
અમારા વૈદ્યરાજીએ, દાંતે છે દેહ રમદેળી;
અમારા દેહની અંદર, અવેશમાં રજકણો મુંદર,
અમારું આત્મ છે અંતર, અને રહેવાનું સર્વતર. ૧૩

+ + + +

અમારા વેશમાં ફેશન, અમારી વાણીમાં ફેશન,
અમારી રીતમાં ફેશન, અહો ફેશન ને પોઝીશન;
અમારે ફેટલાં લેસન, વ્યસનનું પાસ હીકેલન,
અમારું એવું મેનું વન, અમારે ત્યાં વસે સહુ જન. ૧૪

અમારાં વચ્ચે દોવાને, અમારે કંપની નોંધએ,
અમારે ગૂટ સ્ટેડીંગના, ખડકલા રૂકમાં નોંધએ;
સદા પાલીસ કરનારો, યુગીયમાં કાં નહિ નોંધએ,
અમારે દાંતોડા તેલો, અને બસ આપનાં નોંધએ. ૧૫

અમારે સાથુ ગરબીના, વિલાસની મહામહિત નોંધએ,
અમારું મન નહિ માને, વિતા જોડો વરસાને;
અમારા હાથમાં રંગાલ, તિહાં પલ્લુ સેંટને છે તાલ,
લવંડર આદિ છો બાણી, લક્ષ્માં માનો બરી વાણી. ૧૬

અમારી આંખ પેખમાં, કાપોઁ ચેર ટેમલામાં,
અદ્યન પેખવા બેવું, સમકડાં કાચ ને રંગનાં;
અમારી સ્ટીક ડેડેલમાં, અમારા લેચ લોખંડમાં,
નિહાળો ફાંકો ફેટો, અમર ફેટાતણે જોડો. ૧૭

ગણવાયએ બધુંએ ના, બધુંએ નોંધએ નોંધએ,
પડે જે દષ્ટિએ તે તે, બધુંએ નોંધએ નોંધએ;
અમે નાટક સીનેમાઓ, તથા ડ્રાન્સડાંને નોંધએ,
અમારા મુલુલોકે આ, અમારે સ્વર્ગ તો નેહએ. ૧૮

(અપૂર્ણ).

ત્રથમ પોતાનું સંવાદના નિષે.

(હરિગીત છંદ).

પોતાતણું અહુ પરજળે પીડા અગમ તે ટાળીએ,
પરતી પીડા અંતર ખરી અવસુણુ શીદ નિહાળીએ ?
પાપથી અમૂલ્ય સમય જતાં રસતાય પૂરણ આખરે,
સંભાળી માટે આપણાં સર્વ સમય તેની પાસે.

પ્રથમ પોતાનું સંભાળવા વિષે.

૨૬૬

૧ સરિતા-તજાવ ગળાય નહિ સહુ જોઈતું વારિ ગળે,
 મઠી ના શકાયે મેહની ઢંકાય છત્ર ન વાહળે;
 પગરક્ષણે ૨ ઉપાન છત્રી ઓપ વરસાદે ધરે,
 સંભાળી ચાલે આપણું સફર સફળ તેની ઠરે. ૨
 જળ વહિ જવા નિજ ધર થકી પેલાં સુધારો ખાળને,
 સુધારવા નિજ ખાગ ખાંધો પાણી પહેલી પાળને;
 નિજ ધર સુધારો ચીવટે કરશે ખીબ જોઓ ઠરે,
 સંભાળી ચાલે આપણું સફર સફળ તેની ઠરે. ૩
 પેખી બુચો નિજ પગ નીચે ૪ પાવક અતિશે જોળે,
 જોતાં પરાયા દોષ તેમાં આપણું કો શું વળે?
 પ્રજાની શકાય ન પાપ જગતું ચીવટે નિજ સુધરે,
 સંભાળી ચાલે આપણું સફર સફળ તેની ઠરે. ૪
 પરકાશતા દોષો પરાયા લાલ શું તે મેળવે,
 ઓઠે ડગલ સામા કપાળ વિષે હૃદય ખેદે દ્રવે;
 અંતરતણા શત્રુ હુકવા ઘેર્યતા જોઓ ધરે,
 સંભાળી ચાલે આપણું સફર સફળ તેની ઠરે. ૫
 પેખી પરાઈ ચાલ અંતર શીદ અમથું ખાળીએ,
 પર પાપની પંચાત શી શુભ દોષ નિજ નિહાળીએ;
 પગર હોડમાં ૬ ગજને શુભાવા કોણ આગળ કો ધરે,
 સંભાળી ચાલે આપણું સફર સફળ તેની ઠરે. ૬
 નિહાળીએ નિજ મરતકે કુંખી રહેલા કાળને,
 સાધી લાહો તે આપણું છંડી અવર જન્મળને;
 જે વાવશે તેતું લાણે નિરખો સહુ ફળ આખરે,
 સંભાળી ચાલે આપણું સફર સફળ તેની ઠરે. ૭
 સાધન અભાવવડે વળી અંતરાય કર્મ હૃદય વિષે,
 સદ્ધર્મ આશાધન કહિ કમતી બને તેવા મિષે;
 દુર્લભ સફળ નરજન્મ તો પલ્લુ દોષથી જોઓ ઠરે,
 સંભાળી ચાલે આપણું સફર સફળ તેની ઠરે. ૮

દુર્લભશુ વિં શુભાખચંદ મહેતા.

૧ સરિતા=નદી. ૨ ઉપાન=પગરખા, જોડા. ૩ તાપ=તડકા. ૪ પાવક=અગ્નિ. ૫ અર=પરેશ. ૬ ગજ=વાળી.

૨૭૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

સૂરતનુસ્તાનલી.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૨૪૨ ચી)

અર્થ વર્ગ.

૪૩ રાજસેવા વર્ણન-અધિકાર.

સજનશું હિત કીજે, દુર્જના શીખ કીજે,
 જગ જન વશ કીજે, ચિત્ત વાંછા વરીજે;
 નિજ શુભ પ્રગલીજે, વિજ્ઞાના કાર્ય કીજે,
 પ્રભુ સમ વિચરીજે, જો પ્રભુ સેવ કીજે. ૧૪
 લાગતિ કરી વડાની, સેવ કીજે જિજ્ઞાંસ,
 અધિક ફળ ન આપે, કર્મથી તે તિજાંસ;
 જળપિ તરીય લોકા, સીત સંદેશ લાવે,
 હનુમંત ઠરશે તે, રામ કચ્છોટ પાવે. ૧૫

અર્થ—જો તથાપ્રકારની યોગ્યતા પ્રાપ્ત કરીને કોઈ સમર્થ રાજા-મહારાજા કે કન્યાની સેવા કરી તેની પ્રસન્નતા મેળવી શકાય તો પોતાની બુદ્ધિ-શક્તિથી પોતે પણ પોતાના સ્વામીની જેમ સ્વતંત્રપણે પાસાં કામ કરી શકે. તે દ્વારા તે નારીક સજનશું હિત કરી શકે છે, દુર્જનોને દંડ-શિક્ષા આપી શકે છે, સહુને નિજ વશ વર્તાવી શકે છે અને સનોવાંછના પૂરી શકે છે. પોતાની શક્તિ ખીલવી શકે છે તથા કષ્ટક પરોપકારનાં કામ કરી શકે છે. ગમે તેટલા આદરથી ગમે જોવા સમર્થની સેવા કરવામાં આવે તો પણ પોતાના નરીયમાં હોય જોવી અધિક કશું તે નાપાકી શકે નહિ અને પોતે મેળવી શકે નહિ. જુઓ ! હનુમાનજી સચુદ્ર તરીને લંકામાં જઈ સીતા સતીને સંદેશો લઈ રામચંદ્રજી પાસે આવ્યા ત્યારે તે બક્ષીસ (ધનિયમ) તરીકે રામચંદ્રજી પાસેથી સ્ત્રાવ કરતી વખતે પહેરવાનો કચ્છોટ જ પામ્યા હતા. તે અનુમાનથી બધું બાબુદું.

અર્થ—રાણસો કંઈ કંઈ પ્રકારની હોશો કરે કે ન કરે, પણ પુણ્ય વગર કે પુરુષાર્થ કર્યા વગર તે હોશો પુરી થઈ શકતી નથી. ઘણીવાર ઘણા મોટા પ્રસંગમાં તો અનની હોશ મનમાં જ રહી ગય છે. જો હોશ પૂરી કરવી જ હોય તો તેવો યોગ્ય પ્રયત્ન પણ કરવો જ જોઈએ. પોતાની શક્તિ ખીલવવા જરૂરી સાધનો ઉપયોગ કરવો વગેરે તે કરવો જોઈએ, જેમણે આગલા જન્મમાં સુદૃઢ કર્યા હોય છે તેમણે તેમના શુભ ફલથી કે પુણ્યનાં મળામળની જોવી. સિદ્ધિ સહેલે પ્રાપ્ત થાય છે તે પોતાની બધી હોશો પાકી જાય છે. પોતાની જાતની નિયંત્રણ.

લોકપ્રિયતા, કાર્ષ્ણિકતા અને પરોપકાર વૃત્તિ વિગેરેની પ્રાપ્તિ સારાં પુન્ય વગર થઈ શકતી નથી. પૂર્વ જન્મમાં શુદ્ધ ભાવથી અદ્ય પણ દાનાદિક શુભ કરણી કરી હોય છે તો તેના પ્રભાવથી અન્ય જન્મમાં છવ ઝોલી વિશાળ સામગ્રી પામી શકે છે કે તે શુભ સામગ્રી સાથે શુભુદ્ધિના યોગે ધારે તેટલાં સારાં કામ કરી શકે છે. સાલિલદ્ર જેવા વિશાળ લોગ, અભાયકુમાર જેવી વિશાળ બુદ્ધિ અને ચક્રવર્તી જેહું સામ્રાજ્ય પામી જો તેની સાથે સદ્બુદ્ધિનો ઉત્તમ યોગ થયો હોય તો બાકી શું રહે? આ લોકમાં પ્રાપ્તશુભ સંતોષથી લોગની, સ્વપરહિત કરવા સાથે જે ઉદટભયો પ્રયાસ કર્યો હોય છે તેથી ભવાન્તરમાં પણ તે અવશ્ય સુખી થાય છે. દુઃખ એ આપણે જ કરેલી ભૂલની શિક્ષા રૂપ છે અને તે આપણને બાબત કરવા-સચેત બનાવવા માટે જરૂરનું પણ છે. દુઃખમાં બધું ભાગે આપણું લાભ ઠેકાણું આવે છે; પરંતુ સુખમાં અને દુઃખમાં જેમને સરખી જાણતિ રહી શકે છે તેમની તો બહિષ્કારી જ છે. તેમનો વૈરાગ્ય ઉત્કૃષ્ટ છે. જો સેવાજ કરો તો એવા શાણા અને ઉદાર સ્વામીની કરો કે જે તમારી ખરી સેવાની યથાર્થ કદર કરી તમને નિવાળ શકે. બેકદર સ્વામીની સેવા કરવાથી હિત થવું સુરહેલ જ છે. જેના પ્રસાદથી રાજા, મહારાજાદિકે જોયી પદવી પ્રાપ્ત કરી શકાય છે તે ધર્મ-મહારાજાની જ સેવા જો શુદ્ધ નિષ્ઠાથી કરી શકાય તો ખછી બીજા કોઈની સેવા કરવાની ક્યારેય જરૂર રહે નહિ. એક ધર્મકળા જ પ્રાપ્ત કરી શકાય તો બીજી બધી કળા સહેજે પ્રાપ્ત થઈ શકે.

૪૮ ખળતા-દુર્જનતા વર્ણન.

રસ વિરસ લાગે ત્યું, અંખ નિંખ પ્રસંગે,
ખળ મિલણ હુવે ત્યું, અંતરંગ પ્રભાંગે;
સુણ સુણ સસનેહી, જાણી લે રીતિ જેહી,
ખળ જન નિસાનેહી, તેહુ શું પ્રીતિ કેહી. ૧૬
મગર જળ વસંતો, તે કપીરાય ઈંદી,
મહુર ફળ અખાવી, તે કર્યો મિત્ર મીઠી;
કપિ કલિજ લાગેલા, મત્સ્ય ખેલિ ખળાઈ,
જળ મહી કપિ બુદ્ધિ, છાંડી દે તે લલાઈ. ૧૭

શબ્દાર્થ—જેમ કદાચ લીંગકાના પ્રસંગથી આંગે પોતાનો સ્વાભાવિક રસ તરફ, વિરસતા-કટુકતાને પામે છે તેમ સારો સાબુસ ખળ-દુર્જનતા પ્રસંગથી જ ગરી ખળતા-દુર્જનતાને ધારણ કરી લે છે. અહો અહો યેમી સનજનો! એ વાત લીંગનાં ચોળાનું કરી ગયો કે મગર લોકો કેવળ સ્વાર્થાંધ અને ઝેમશન્ય મોગ પે.

સાગર

શ્રી ભગવત્ પ્રકાશ.

તેમની પ્રાપ્તિ પ્રીતિ કરવી નકારી છે; એટલુંજ નહિ પણ વળતે તે બારે અનર્થ-
કારક પણ થાય છે. એ વાતનું સમર્થન કરવા અત્ર ભેદ કયાનક કહે છે. જ-
વામાં વસનારા એક મગરમચ્છને એકદા એક વાગરે દીઠા અને તેને મીઠાં સ્વાદિષ્ટ
ફળ વાળાડીને પેતાનો અવમાન્યો મિત્ર બનાવ્યો. પરિણામ એ આવ્યું કે તે વા-
નરનુંજ કાળનું ખાવા મગરે બાણ રચી તેને ફાવ્યો; પરંતુ પછીથી ખરી હકી-
કત જણાતાં વાગર તેમાંથી બચી ગયો. જેટલો મગર ડોહ વખત થોડાં મધુરાં ફળ
પેતાડી સી (મગરી) પાસે લઈ ગયો અને તેને ગાંધી હકીકત કહી દીધી; એટલે
મગરીએ કહ્યું કે હરોશાં ખાવાં મીઠાં ફળ ખાનારા વાનરનું કાળનું કેવું મીઠું
હશે? ચારે તો એ વાનરનું કાળનુંજ ખાવા જોઈએ, ગમે તેવી ચતુર્થ કરીને મને
તેજ કાળનું ખાવા આપો. મગરે તેને બહુ બહુ સમજાવી પણ તે બીજી ડોહ
રીતે સમજા નહિ, ત્યારે મગરે વાનર પાસે વખતસાર આવી પ્રયત્ન રચી તેને બાકું
આપ્યું સમજાવી પેતાની સી મગરીનું મન મનાવવા વાનરને પેતાની પીઠ ઉપર
બેસાડીને તે જળમાં તરતો આદ્યો. આર્ગમાં ખરી હકીકત મગરે જણાવી દીધી,
તેથી જીલ્લિખ વાપરી વાનર ગયો ગયો.

પરસ્પરાર્થ:—આંગાના અને લીંગાનાં મૂળ સાથે અન્યાં હોય તો તે નીળના
પ્રમાણથી આંગો વિજયી બન્ય છે; એટલે લીંગાની ભેગા કડવો બને છે. અર્થાત્
આંગમાં કડવાશ આવી બન્ય છે એટલે તેનો સ્વાભાવિક મીઠો રસ નાથ થઈ બન્ય
છે—તેમાંથી મીઠાશ બની રહે છે. જરૂર બેગા લેખાતા આ વૃક્ષોમાં પણ નળની સો-
ગતથી આવું વિપરીત પરિણામ પ્રગટપણે આવતું જણાય છે, તો પછી બેગામાં
અનેક દુર્ગુણો પ્રગટપણે દેખાતા હોય એના નળનાં (દુર્જની) નો વારંવાર સંગ-
પ્રસંગ કરવાથી સારાં (સન્નની) ને પણ અનિષ્ટ પરિણામ આવે એમાં આશ્ચર્ય
કું? હીણાની સોગતથી હીણુંજ પરિણામ આવે. જેવી સોગત જોવી અસર
જો દેખેત અને વાણ પડે છે. જે ભાગુકે દ્રવ્ય હોય તેને શુષ્ક દોષની અસર
અવશ્ય થાય છે. આપણે જો દોષથી બચવુંજ હોય તો તેવી નળની સોગતથી
સંસ્કાર દૂરજ રહેલું. તેમજ આપણા જીવની રક્ષા તથા સુધિ કરવા માટે આપણે
આપણા નિષ્કારણ બહુ સચાવ ઉપજારી રાંત-સુકાદુર્જનીથી રોવા-ઉપાસના જ-
રૂર કરવી. દુર્જન-ગણ દોહા કાઢવા મિત્ર ન હોય અને જો હોય તો તે
સ્વાર્થ પૂરતાજ હોય, તેથી તેમની ગિરતાથી ટલાપિ હિત સંભાવે નહિજ. મનજ-
જોની મિત્રતાજ ખરી કે જે કેવળ હિતકષણ હોય છે. ગમે તેટલી કસોટી કરી
તુલિ પણ સન્નજન પેતાની સન્નમતાજ વાગરે છે ત્યારે દુર્જન પેતાની દુર્જ-
નતાજ કાઢવે છે. જેમ દુર્ગીધરના માતા ઉપર રહેલા મહિસાં દુર્ગીધરનું વિષ
સંભરી મરતું નથી, તે સો ઉલટું વિનિધારને ટાળી શકે છે તેમ પરિષકવ સન્ન
(સન્નજન) દશાગાને તેમજ દુર્જનને અગતિ ન થાય. કેમકે તે તો દિવસ ગામ

દ્રેષાદિક વિકારને દૂરજ કરે છે, પરંતુ કાચાપોચાઓએ તો નળળી સોજતથી સદાય ચેતતા રહેવાની જરૂર છે; કેમકે તેમને તેનો ચેપ જલદી લાગી શકે છે અને પર-પરાઓ તે વધતો જાય છે એમ સમજી આપણે તો અધિક ચેતતા રહેવું.

૪૫ અવિશ્વાસ વિષે.

વિશ્વાસી સાથે ન છળે રમીએ, ન વેરી વિશ્વાસ કદાપિ કીએ;
જો ચિત્ત એ ખીસ્જીએ ધરીએ, તો લચ્છી લીલા જગમાં વરીએ. ૧૮

ઈદ્રિવજા.

આણંદકે જનું નિજ કાર્ય સાર્યો, જે રાજભાગી નૃપ તેહ માર્યો;
જો ધુઅકે કાગ વિશ્વાસ કીધો, તો વાયસે ધૂકને ઢાહ કીધો. ૧૯

ભાવાર્થ અને પરમાર્થ:—સહજ સ્વભાવથી કે ધર્મજીવિથી જે આપણા ઉપર શ્રદ્ધા-વિશ્વાસ રાખી રહ્યા હોય, આપણે તેનું કદાપિ અહિત કરીએ કે તેને અહિત માર્ગે દેરીએ એવું જે સ્વપ્નમાં પણ સમજતા નહોય અર્થાત્ જેને આપણા સંબંધી કશો ખેરવિશ્વાસ નજ હોય તેવા લોખા ભદ્રિક શ્રદ્ધાવંત વિશ્વાસુને કદાપિ છેતરવાનો-દગો દેવાનો સ્વપ્નમાં પણ વિચાર કરવો નહિ; કેમકે વિશ્વાસઘાત કરવા જેવું એકે ઉગ્ર પાપ નથી. જે બીજા કોઈનો વિશ્વાસ કરતા ન હોય તે પણ ધર્મ કે ધર્મીજનોનો તો વિશ્વાસ કરે છેજ. તેવા શ્રદ્ધાજી જનોને છેતરવા, જાણ કરવા, તેમને ઉધે રસ્તે દોરવા અને તેમનું અહિત કરવું એ જર્મના જહાને યોગી. ઠગાર્થ કે વિશ્વાસઘાત જ કહેવાય. તેવું પાપી અને હીન-કાર્ક કાર્ય કદાપિ કરવું નહીં. તેમજ જે સદાય છળ તાકીનેજ રહેતા હોય અને તેવી તક મળતાંજ છેતરપિંડી કરવા ચૂકતા ન હોય એવા અને પ્રકારના (બાહ્ય અને અણ્યંતર) શત્રુઓનો શાણા માણસોએ કદાપિ વિશ્વાસ કરવો નહિ. સન, વચન કે કાચાથી અહિતજ કરવાનર, કરાવનાર તથા અનુસોદનાર બાહ્ય શત્રુ હોવાય છે, જ્યારે કામ, કોપ, મોહ, મદ, લોભ અને હુર્ષાદિક આંતર શત્રુ કહેવાય છે. તેમનો વિશ્વાસ કદાપિ કરવો નહિ, અર્થાત્ તેમનાથી સંઘાય ચેતતા-જાગતા-સાવધાન જ રહેવું. તેમાં કદાપિ ગફલત કરવી નહિ વળી 'જુહસ્વતિરવિશ્વાસઃ' જુહસ્વતિ કહે છે કે કોઈનો વિશ્વાસ રાખવો નહિ, તેનો આશય એવો લાગે છે કે કોઈના વિશ્વાસ ઉપર થોભી ન રહેવું. સ્વાશયો બનવું. પરની આશા રાખીએસવું નહીં. અને તેટલું જાણું કામ જ્ઞતિ રહેવતથી જ કરવું, દરેક કાર્યમાં અને તેટલી જ્ઞતિ દેખરેખ રાખવી. જેથી કામ બગડે નહિ પણ ધાર્યા પ્રમાણે અને અને બીજા ઉપર વિશ્વાસ રાખી રહેવાથી કોઈ વખત પરતાવાનો વખત આવે છે તે આવે નહિ. વળી સતત અભ્યાસથી કાર્ય-

૨૦૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રમાણ.

પણી એ જોગમનાર કામ બીજાને હુપ્રત કરી દેવામાં આવે છે તે વખત જતાં બહુ હાસ્યાસીમાં ઉતરી જવું પડે છે અને કાળો વખત ચોક્કસ પડે છે. ‘સગા બાપનો પગ ચિત્તમાં કરવો નહિ’ એ બાવા આશયથી કહેવાયું કાળે એ બાપી તે અત-
 વિરાગિત નહીં બનેલો, વિદ્યારૂઢો તથા ધર્મરૂઢ નિર્ભર ઉપદેશી અને શુદ્ધી
 લેખકોના અભિયોગ્ય વિચાર કરે છે, અને કહે છે: ‘જોઈએ જા. જો રિશર ચિત-
 થી પાંચજ સાળી એ નૈતિક શુદ્ધિમાં ચાલત કરવામાં આવે, નૈતિક શિખત કરવામાં
 ન આવે, સર્વ વાતે સાવધાનમાં સાવધાનમાં આવે, ઉદ્ધત નીતિવચનોનો પ્રયાદ-
 થી બંધ કરવામાં ન આવે તો જગતમાં અધવાની કાફલી કુખે પામી શકાય છે.
 જેમ મહેલ ઉપર ચઢનારને ઠંડું પણ દ્રઢ આસનન ગ્રહણ કરી રાખવાની જરૂર
 પડે છે, સાવધાનપણે જ ઉંચે ચઢનાર ઘડીકલામત ચઢી શકે છે, તેમાં જો તે
 ગદ્ગદ કરે છે તો નીચે પડકાઈ પડે છે, પણ તેને ઉંચે ચઢવું કાળુ થઈ પડે છે
 તેમ જગદિ અભિયોગ્ય સગા છે. એટલે કે પોતાની ઉદ્ધતિઈનારે સર્વ વાતે
 સાવધાન રહેવું જોઈએ. સર્વમાન્ય નીતિના માર્ગનું અતિમણુ (ઉદ્ધતન) નજ
 કરવું જોઈએ. તેજ તેની ઉદ્ધત રાખાઈ શકે છે. અત્યા ઉદ્ધતિને બદલે
 અત્યાદિ ન વાત પામે છે. આ વાત ધર્મ-ઉર્ધ્વ બનેલાં હાથ પડે છે. સરલ અત-
 હાસિ અમનું, શરણી સંગમે અલગતાનો જ પર્તનું. તેની સાથે અત્યા હૃદયુકે પણ
 કરવી નહિ. આ, ‘સાઈ અતિ કાઠ્ય’ હુસીન-પદ (માયાળી) માત્ર પ્રત્યે પ્રસંગ
 પડતો ચઢતા-માત્ર કરવી પડે તો બહો વાત. તેનો હેતુ પણ એવો હોય છે તે
 અત્યાદિ વાંચમાં હુજ નીચી ગાળી ન બાધ લેવા પૂરતી સાવધાનતા રાખવી.
 અને તે તેની કુમારી કાળા એક હોય તો તેને કુમારના દવા-અનુકંપા પણ
 કરવી. તેને કાઠ્ય શિક્ષા જ કરવી પડે તોય તો તેને કુમારનાનો અવકાશ રહે તેવીજ
 દવા લેવાની કરવી, કશો ઉપાય નજ આવે ત્યારે જ તેની ઉપેક્ષા કરવી. અને તેવા
 અત્યાદિ પાણુ અંતરથી અકલિત કરવાની છાંદો તો દયાલુ હીલને નહિ જ જોઈએ.
 એ છે કુદ્ધિને લખે બી તે હજ અત્યાદિ કરે છે તે કુદ્ધિને જ દૂર કરવા દ્રઢ
 અમન કરવો એજ ઉચત નીતિવંતનું પાસ કરવું છે, અને એવાં સદાચરણથી જ
 તેજ પર્તની અદ્ય લક્ષીલીલા અત્યાદિ માસ લઈ શકે છે. આ વાત એને વિવેકહિ
 જાતે હોય તેજ અમનને આકરી શકે છે, બાપી તો લોભાપણે ચાલુપડે. પણ
 દોષપણ હકદાર રાજ પર્તનને બારી પોતાનો અર્થ સાળો તેમ પામે છે. સુરજ સ્વાર્થ
 સાધના બાવી હયા કરવી એ બહાદુરીનું કામ ન કહેવાય. ‘અર્ધ’ છે કે લોભાધને
 ચિત્તમાં કરવો તે હિતર નજ પાસ. એક કુદ્ધિ પ્રપંચી અગરાએતો લોભપણથી
 વિચાર કર્યો હોતો, જેથી બધા કાળી કાળાએતો રાગને કુદ્ધિની લેખે અને બીજા

શ્રી ચિદાનંદજી મહારાજ કૃત દયા છત્તીસી.

૨૭૫

સાખતી જ નોંધએ ઉક્ત લોખા ધુમ્મકની પેરે જે સમયોચિત સાવધાનતા સાખતા નથી, સ્વકર્ત્તવ્ય કર્મમાં પ્રમાદ કે શિથિલતા કરે છે તેમના પણ તેવા હાલ થાય તો તેમાં કંઈ નવાઈ નેહું નથી. બ્યારે સ્વહિત સાચવવામાં આસાન-ધાન યા ખેરીકરા રહેવાથી અન્ય કોઈને હાનિ થવા પામે છે ત્યારે પતી ગ્રીષ્મ કરતાં કપકને આવડે છે ને “પરોપદેશે પારિત્ય”-બીજાને હડાપણુ દેવા શુભપૂરા વધ બાય છે પણ બ્યારે એજ હડાપણુ પોતાની બતને આપવાની જરૂર પડે છે ત્યારે તે દેવળ આજણુ-પ્રમાદી અને છે એજ ખેડની વાત છે. એક સમર્થ વિક્ષાન ગ્રંથકાર વ-વિવ યોધનાડય રૂપે જણાવે છે કે ‘અન્યને શિષ્યામણુ દેવામાં જ વિચક્ષુતા-હડાપ-ણુ બતાવનારા લોકોને મનુષ્યની પંક્તિમાં કોણુ લેખે છે? જેઓ પોતાની બતને જ ખરી શિષ્યામણુ દઈ જાણે છે તેમને જ અમે મનુષ્યની ગણતરીમાં ગણીએ બીએ.’ અર્થાત્ તેમને જ ખરેખરા મનુષ્યની પંક્તિમાં લેખવા યોગ્ય છે કે જેઓ પોતાની બતને જ ખરી હિતશાસ્ત્રથી બચત સાખતા રહે છે. દોષમ્માદી નહિ થતાં શુભમ્માદી થતું જ હિતકારી છે. તેમ છતાં અનાદિ મિથ્યાત્વ યોગે જીવ દોષ તરફ જ વધારે દબી જાય છે અને શુદ્ધ-શુણીની ગહુણા તે ઉપેક્ષા જ કરતો રહે છે, જેથી આગહા જીવહું હિત થઈ શકતું નથી. લામ્યયોગે ગુરુકૃપાથી શામાં સ્વહિત રહેતું છે તે અર્થાત્ સમજ કે સમજવાનો ખપ કરી, તેમાં બરાબર શ્રદ્ધા-પ્રતીતિ રાખી, તે પ્રમાણે આવરણ કરવા જીવ સાવધાન અને તો ઉભય લોકની લક્ષ્મીલીલા તેને રાહિજે આવી મળે અને તે અનેક જીવોનું હિત પણ કરી શકે. ઇતિથમ્.

શ્રી ચિદાનંદજી મહારાજ કૃત દયાછત્તીસી.

પ્રથમ આ રીતે પ્રસ્તાવના રૂપે નવ દ્વાથી શરૂ થાય છે.

સરણુ કમલ ગુરુદેવકે,	સુરભિ પરમ સુરંગ;	
હુણે સહત સદા તિહાં,	ચિદાનંદ મન ભંગ.	૧
કદમ્બુક્ષ ચિન્તામણિ,	દેખહુ પરતળ નેય;	
સદ્ગુરુ સમ સંસારમે,	ઉપગારી નહિ કોય.	૨
સુરતરૂ ચિન્તામણિ રતન,	વાંછિત ફલકે હેત;	
નિરસિંહિત ફલ ગુરુ વિના,	બીજે કોઉ ન દેત.	૩
રસના એક કરી કહું,	ગુરુ મહિમા કિમ થાય?	
શેષનાગ સુખ ચાહસથી,	વર્ણન કરત લળય.	૪
શુણુ છત્તીસેં કરિ સદા,	શોભિત હૈ ગુરુદેવ;	
તો નિવિધા પીડે ગદા,	ચિદાનંદ વિનંતી સેવ.	

૨૭૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રમાણ.

પ્રીતિ કરો શુદ્ધી સદા, ધરિ હિલેડે અનંદ;
 મગન થોડેરી ચિત્તમે, હોત નિરખ કર ચંદ. ૬
 ઘન ગરબરવ સાંભળી, મગન હોત જિમ મોર;
 તિમ સદયુર વાણી કરી, સુખ ઉપજત ચિહું જોર. ૭
 શુદ્ધપાથી કહન હું, દયા છત્તીસી રૂપ;
 દયા ધરમ સંસાર મેં, સાધન પરમ અનુપ. ૮
 દયા ધરમહો મૂલ હે દયા મૂલ જિન આણુ;
 આણુ મૂલ જિનયે કલો, તે સિદ્ધાન્તે બાણુ. ૯

અંતે તીથેના બે દ્વારો ગમાત સાય છે.

'શરદ પુરણ નિર્ધિ ચંદ્રમા, સંવત્સર સુખકાર;
 જોતમ કેવળ દાનદો, ખાસ દિવસ ચિત્ત ધાર. ૩૬
 ભાવનગર હોંડે તાલી, શ્રી ગવડી પ્રભુ પાસ;
 ચિદાનંદ તસ કુમારસી, સદૃશ રૂળી મન આસ. ૩૭

જો રીતે શ્રી કપૂરચંદ્રજી અપર નામ શ્રી ચિદાનંદ મહારાજ કૃત દયા
 કવ્વેરી સં. ૧૬૧૭ ના વર્ષે દામણ છુલી ૧૦ ને વાર શુદ્ધવારે ઝવેરી કાલીદાસ
 વાળીચંદે લખાવેલી ચાર પત્રમાં જોવામાં આવેલી, તેનો અવ દિવા માત્ર ઉલ્લેખ
 કરવામાં આવ્યો છે. પ્રત જોઈએ જોઈલી શુદ્ધ ન હોવાથી જ્યાંસુધી તેવી કોઈ અન્ય
 મુદ્રા પ્રત જોવા બાબતમાં ન આવે ત્યાંસુધી તે પૂરેપૂરી પ્રતિષ્ઠ કરવામાં શુદ્ધકેલી છે.
 તેઓએ કયો વિષય ચર્ચેલો છે તે નો તેના નામ આગથી જ સ્પષ્ટ થઈ શકે એમ
 છે. દયાતા શાસ્ત્રદ્રષ્ટી ભેદ ઉપલેદ તેમાં વર્ણવેલા છે. આસ પુરુષનાં વચનની
 વાત મળેલી જનો ઉપર હંડી (સચોટ) જાપ પડે છે તેના હેતુથી જ તેની અધિક ઉપ-
 યોજિતા છે ખરી. સાદુનિક પરિણામે કલ્યાણરૂપ થાય એવી દયા કઈ? અને જોડી,
 કલેષન, પરિણામે અહિત-અવધાનરૂપ થાય એવી હાનિક દયા કઈ? એ વાતનો
 નિર્ણય શાસ્ત્રદ્રષ્ટી અતુલ્યમાં આવી શકે (સુદ્ધિગમ્ય થાય) તેમ કરવા બે
 મહત્ત્વ ધરિતાળા જિજ્ઞાસુ જનો આકૃષ્ટ થા હોય તેમને પ્રીમદ્ અયોવિચારણા
 મહામંત્ર કૃત શ્રી ચીમંધર સ્વામીજી ઉપર આપાકું તથા ૧૨૫ આપાકું સ્તવન
 કરી જોવા ખાસ બલાયકુ કરવામાં આવે છે. પ્રત્તે બાબે તેમાં તથા ૧૨૫ આપા-
 કાકા કુંડોના સ્તવનમાં આ દયા છત્તીસી પદાઈ ઝવેલી લાગશે. હાલ તેના
 વાળીચંદે આકૃષ્ટજ નજીવી વિસ્તાર છે.

શ્રી દેવચંદ્રકૃત રત્નસાર પ્રશ્નોત્તર.

૨૭૭

શ્રીમદ્ દેવચંદ્રકી કૃત વિચાર રત્નસાર અંતર્ગત ઉદ્ધરિત પ્રશ્નોત્તર.

(લેખક અને સંપ્રાદય-સદ્ગુણાનુરાગી કપૂરવિજયજી.)

પ્ર૦—ભાવથી નવનિધાન કયાં જાણવાં ?

ઉ૦—સર્વજ્ઞ વીતરાગ આશ્રી દ્વાયિક નવ લઘિયો ઉપજે તે અને સાધુ-નિર્જીય આશ્રી પાંચે ઇન્દ્રિયોના વિષયવિકારનો તથા કોષાદિક ચાર કષાયનો હાય, જેથી આંતે નવ દ્વાયિક લઘિયની પણ પ્રાપ્તિ થઈ શકે તે.

પ્ર૦—વિષયવિકાર વિરમવાથી કયા કયા ગુણો પ્રગટે ?

ઉ૦—ચલુ ઇન્દ્રિયનો વિકાર ટળવાથી હૃદયચક્ષુ ઉદયકાથી નિર્મળ બોધ પ્રગટે. ઓત્રેન્દ્રિયનો વિકાર ટળવાથી શ્રી મિનવચન શ્રવણ અભિરૂચિ ઉપજે અને તેમાં દૃઢ શ્રદ્ધા-અતીતિ બળે. રસનેન્દ્રિયનો વિકાર ટળતાં સહજ અનુભવ રસસ્વાદ પ્રગટે. ત્રાણેન્દ્રિયનો વિકાર ટળતાં સહજ ગુણવાસના પ્રગટે તથા સ્પર્શેન્દ્રિયનો વિકાર ટળતાં સહજ સ્વભાવ પરિણુતિનો સ્પર્શ-લેટો થવા પામે.

પ્ર૦—કોષાદિક વિકાર ટળવાથી કયા ગુણ પ્રગટે ?

ઉ૦—હ્રમ, મૃદુતા, સરલતા અને સંતોષ ગુણ પ્રગટે.

પ્ર૦—આત્મા સ્વભાવે તથા વિભાવે પરિણુમવાથી શું ફળ થાય ?

ઉ૦—સ્વભાવે પરિણુમવાથી સમ્યગ્ દર્શન (સમ્યક્ત્વ), જ્ઞાન અને આરિ-ત્ર (આનંદ) નો લાભ થાય અને વિભાવે પરિણુમવાથી મિથ્યાત્વ, અજ્ઞાન અને વિષય કષાય સેવી જીવ લાવજમણને વધારે.

પ્ર૦—વિષયાદિક ઇચ્છા અને મૂર્છાવડે શું થવા પામે ?

ઉ૦—ઇચ્છાવડે અજ્ઞાનની અને મૂર્છાવડે મિથ્યાત્વની વૃદ્ધિ થાય.

પ્ર૦—જીવના દ્રવ્ય ગુણ અને પર્યાય શાથી સમરે-સુધરે ?

ઉ૦—સમ્યગ્દર્શન (સમ્યક્ત્વ), જ્ઞાન અને આરિત્રવડે અતુલમે સુધરે.

પ્ર૦—જન્મ, જરા અને મરણનું દુઃખ શાથી ટળે ?

ઉ૦—શુદ્ધ રત્નત્રયી-સમ્યગ્ દર્શન, જ્ઞાન અને આરિત્રની પ્રાપ્તિથી.

પ્ર૦—મિથ્યાત્વ, અવિરતિ અને અશુભ વ્યાપારવડે બાધેલા કર્મ તથા સ-સાગર કર્મ શી રીતે ટળે ?

ઉ૦—સમ્યક્ત્વ, વિરતિ, તપજપ, સંયમકરણી તથા શુદ્ધ જ્ઞાનોપયોગવડે પૂર્વોક્ત કર્મનો દોષ થવા પામે.

પ્ર૦—જગત્ત્વ પ્રાપ્તિ તથા વિષયસન્નિધિ બાધેલાં કર્મ કેમ ટળે ?

૨૯૮

શ્રી જ્ઞાનધર્મ પ્રકાશ.

ઉ૦--ઉપદ્રવ, આઘાત, વિષેક, સંવર અને તપવ્રતે તે કર્મ ટળે.

પ૦--નિશ્ચય નય અને વ્યવહાર નય જીવને શો ભુજ કરે છે ?

ઉ૦--નિશ્ચય આશય-હઠતાને વધારે છે અને વ્યવહાર ઉદય કરવા પ્રેરે છે.

પ૦--ધર્મ, કર્મ, પુન્ય અને પાપ કેવી રીતે પેદા થાય છે ?

ઉ૦--શુદ્ધ ઉપયોગે સમસાને વર્તતાં નિજ સ્વભાવરૂપ ધર્મ પ્રગટ થાય છે. અશુદ્ધ ઉપયોગે માગદેષ પરિણામે વર્તતાં તીવ્ર કર્મજાંઘ થાય છે. રાગ, વચન, ક્રોધના શુભ યોગથી પુન્ય અને અશુભ યોગથી પાપ જાંઘાય છે. વળી પૂર્વોક્ત સ્વરૂપ કર્મથી યોગ્ય, તીવ્ર કર્મથી સંસાર, મન્યથી શાન્તા અને પાપથી અશાન્તા નીપજે છે.

પ૦--અવ્ય પાપજાંઘ અને અવ્ય કર્મજાંઘ શી રીતે થાય ?

ઉ૦--પાંચે ઇન્દ્રિય સંજોગી વિવિધયુગ્મમાં તીવ્રભાવે તદાકારપણે આસક્તિ ન કરે તથા સત વચન કાયાના અશુભ વ્યાપારથી ઠરતો રહે તો અવ્ય પાપ અને અવ્ય કર્મજાંઘ કરે; બાકી ભાષીમાયીને જે કર્મજાંઘ કરે તે તો ભોગજાંઘ હોય.

પ૦--ધર્મ, પુન્ય તથા પાપનો હેયોપાદેય વિભાગ શી રીતે છે ?

ઉ૦--સ્વરૂપ ધર્મ સર્વથા આદરણીય છે. પુન્ય વ્યવહારનયે આદરણીય છે પણ નિશ્ચયનયે ત્યાગ્ય છે અને પાપ તો સર્વથા ત્યાગ્ય છે. પુન્ય અને પાપ એ ઉભય કર્મનો ક્ષય થયા પછીજ જીવનો સર્વથા મોક્ષ થવા પામે છે.

પ૦--સ્વરૂપ ધર્મની પ્રાપ્તિ શી રીતે થાય ?

ઉ૦--સંકલ્પ વિકલ્પ સંહિત સ્વરૂપ સ્થિરતા થવાથી થાય. જ્યાંભુપી સંકલ્પ વિકલ્પ હોય છે ત્યાંભુપી શુભાશુભ કર્મજાંઘ થાયજ છે. નિર્વિકલ્પ દશાવડે જ સ્વરૂપ પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે.

પ૦--ચેતના એટલે શું ?

ઉ૦--સમજે, ચેતે તે જ્ઞાન દર્શન હરણરૂપ ચેતના કહેવાય. એ જીવનું ખાસ લક્ષણ જ છે. તેના બે ભેદ છે. જ્ઞાન ચેતના અને અજ્ઞાન ચેતના. અજ્ઞાન ચેતના બે પ્રકારની. કર્મ ચેતના અને કર્મમૂળ ચેતના. તેમાં માત્રદેષાદેકમાં જીવનું પરિણામ થતું તે કર્મચેતના અને શુભાશુભ કર્મના મૂળતું વેદનું તે કર્મમૂળ ચેતના બનેલી. જ્ઞાનચેતના અમ્ભ્યદૃષ્ટિ જીવને હોય છે ત્યારે અજ્ઞાન ચેતના ચોક્ષિત-નિશ્ચયાદૃષ્ટિ જીવને હોય છે. જ્ઞાન ચેતના પ્રગટે ત્યારે અજ્ઞાન ચેતના ટળી જાય છે.

પ૦--ત્રણ કાળ સંજોગી પાપકર્મનો જાંઘ શી રીતે ટળી શકે ?

ઉ૦--મૂલકાળનાં પાપકર્મ આલેચના નિંદા (પરીત્યાગ) વડે ટળે, ભાગિકાળનાં પાપકર્મ પરિત્યાગપાણુવડે ટળે અને વર્તમાનકાળનાં પાપકર્મ આજીવનરૂપ સંવરથી ટળી શકે.

શ્રી રોગચોળ કૃત સ્વચ્છાર પ્રશ્નોત્તર.

૨૭૯

ઉ૦—અનુપચરિત (શુદ્ધ) સદ્ભૂત વ્યવહાર તે અનંત જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર-વીર્યરૂપે આત્માનું શુદ્ધ ક્ષાયિક સ્વરૂપ. ઉપચરિત (અશુદ્ધ) સદ્ભૂત વ્યવહાર તે ક્રયોપચયિક ભાવના જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રાદિક. અનુપચરિત અસદ્ભૂત વ્યવહાર તે જીવના આત્મપ્રદેશે અનાદિ કર્મભજના સંબંધ અને ઉપચરિત અસદ્ભૂત વ્યવહાર તે શત્રુ, મિત્ર, ઘર, હાટ, વસ્ત્રાદિ તથા જ્ઞાતિ પંચાદિક લૌકિક કલ્યાણના બાધુવી.

પ્ર૦—સદ્ગતિ અને અસદ્ગતિ શાથી થવા પામે છે ?

ઉ૦—શુભ ઉપયોગે વર્તતાં સદ્ગતિ અને અશુભ ઉપયોગે વર્તતાં દુર્ગતિ. શુદ્ધ ઉપયોગે વર્તતાં રાગદ્વેષાદિક દૂર કરી મોક્ષપ્રાપ્તિ થાય અને અશુદ્ધ ઉપયોગે વર્તતાં રાગદ્વેષ મિથ્યાત્વ સેવી વધારી મહીન પરિણામે ભવબ્રમણ કરે.

પ્ર૦—રોગ અને આતંક એટલે શું ?

ઉ૦—હાળો વખત ટકી રહે તે રોગ અને થોડા વખતમાં જ (તત્કાળ) મોત વખત કરે તે આતંક.

પ્ર૦—બળ, શક્તિ અને પરાક્રમમાં તફાવત શો છે ?

ઉ૦—શરીરનું બળ, આત્માની શક્તિ અને શુભાશુભ કર્મના ઉદયાતુસારે પરાક્રમ બળબુ.

પ્ર૦—સ્વાતુલ્ય કયો શી રીતે સમજાવ ?

ઉ૦—વસ્તુ વિચારત વ્યાવત, મન પાવે વિશ્રામ;
રસ સ્વાદનં મુખ ઉપજે, અતુલ્ય યાદો નામ.

પ્ર૦—સમ્યક્ત્વ, જ્ઞાન, ચારિત્ર અને વીર્યપ્રાપ્તિનાં કારણો કયાં છે ?

ઉ૦—ધર્મસાસ રૂપિપૂર્વક સાંભળવાથી અને તેનું મનન કરવાથી તત્ત્વનિર્માર થતાં સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ થાય; તત્ત્વાતત્ત્વ-સત્યાસત્યની ગવેપક બુદ્ધિવટે જ્ઞાનશુભ; વિષય, કષાય, આજ્ઞા, વિકલ્પાદિક તણ પ્રમાદ રહિત ત્યાગ વૈરાગ્યયોગે ચારિત્ર શુભ અને તપ-જપ સંયમમાં તહીન થતાં વીર્યશુભ પ્રગટે. અતુકમે દર્શનનું સ્થાન ચશુ, જ્ઞાનનું સ્થાન હૃદય, ચારિત્રનું સ્થાન ચરણ અને વીર્યનું સ્થાન બુદ્ધ-બાહુ કહેલ છે.

પ્ર૦—હિંજીયોગ, સાસ્યોગ અને સામર્થ્યોગ કોને કહીએ ?

ઉ૦—હિંજીયોગ તે વ્રત નિયમ કરી ન થકે છતાં તે આદરવાની અભિલાષા, સાસ્યોગ તે શુભકામનો પૂર્ણ વિધિ, આચાર, નિરતિચાર વ્રતપાલન, અને સામર્થ્ય યોગ તે ‘પદ અતીત અતુલ્ય કહો,’ શીઘ્ર કર્મભજનો ક્ષય થાય તેવા પ્રબળ જ્ઞાન, જ્ઞાન અને વૈરાગ્યશક્તિ પ્રગટ થવી તે.

પ્ર૦—માણુવકે જીવે તે જીવ તો સિદ્ધતા જીવને કયા પ્રાણ છે ?

ઉ૦—સિદ્ધતા જીવને ઇન્દ્રિયાદિક દ્રવ્યપ્રાણ નથી પરંતુ અનંત જ્ઞાન, હિંજીયોગ અને વીર્યરૂપ ભાવપ્રાણ છે. ઉક્ત ભાવપ્રાણના આવરણે દ્રવ્યપ્રાણ

૧૮૭

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

નીચે છે એટલે દ્રવ્યપ્રાણ કર્મજનિત છે. દ્વાભાવિક દરમિ ગુણના આવરણે ઇન્દ્રિય પ્રાણ; જ્ઞાનગુણના આવરણે જ્ઞાતોન્નિયા પ્રાણ, ગુણગુણના આવરણે આયુષ્ય-પ્રાણ અને વીર્યગુણના આવરણે સન, વચન અને કાર્યપ્રાણ દ્રવ્યપ્રાણ થાય છે.

મ૦—અકલ્પનીનાં ચૌદ રત્ન ક્યાં અને તે ક્યાં ઉપર ?

ઉ૦—ચક્ર, ખડ્ગ, છત્ર અને દંડ એ ચાર રત્નો આયુષ્યસાગરમાં ઉપરે, મહિન્દ્રત્ન, ડાંબદ્ધિરત્ન અને સારીરત્ન એ ત્રણ રત્નો નિઘાનમાં ઉપરે. પુરોહિત, પ્રેમપતિ, ગ્રામ્યપતિ અને વાર્ષિક એ ચાર રત્નો જનનગરમાં ઉપરે. સીરત્ન તે સમ-કાળમાં ઉપરે. ગતરત્ન અને આંધરત્ન એ બંને રત્નો વૈભવ્ય ખર્ચત ઉપર ઉપરે.

મ૦—ચૌદ મહાવિદ્યા કહેવાય છે તે કઈ કઈ ?

ઉ૦—૧ નયોગામિની—આકાશગામિની, ૨ પરમાસીમાવેશિની, ૩ રૂપસ-વર્તિની, ૪ રથામિની, ૫ મોહિની, ૬ ગુણર્ણસિદ્ધિ, ૭ રજતમિદિ, ૮ રત્નમિદિ, ૯ વર્ણમોહિની, ૧૦ શત્રુપરાજયિની, ૧૧ વચકરણી, ૧૨ જ્ઞતાદિ દમિની (ચમ્પિ પ્રભુજ સર્વ ઉપદ્રવને શમાવનારી), ૧૩ સર્વ સંખ્યા કરી અને ૧૪ શિવ પદ પ્રાપ્તિની.

મ૦—સમોદિયા અને અશમોદિયા મરણ કોને કહીએ ?

ઉ૦—સીધો દરો ફેંકતાં તે દરોના પ્રદેશ એટી સાચેજ જાય છે તેમ મરણ સમયે જીવ સમકાળે સર્વપ્રદેશે (શરીરમાંથી) નીકળી પરશને જાય તે સમો-દિયા અને જીવતા પ્રદેશ શ્રેષ્ઠિગદ્ધ જાય એટલે જેમ પતાંગી દોરી કાઢેને અને પતાંગીને લાગેલી દોય છે તેની જેઠ આત્મપ્રદેશની શ્રેષ્ઠ મરણ અવસરે (અહીંથી કિરત્તિરવાન સુધી) મંડાય તે અશમોદિયા મરણ બજવું.

મ૦—જિનનામ કર્મની ચત્તાવાળો જીવ બીજે ગુણકણે કેમ ન આવે ?

ઉ૦—જિનનામ કર્મ ઉપદ્રામ સમકિત છતે (તેનું અટપ કાળ માન હોવા-થી) નવાંજે પણ લાયક છે કાર્યોપસમિક સમકિત છતે બાંધે. ઉપશમી સત્તા અ-તી પ્રમાણ ગુણસ્થાનક સુધી હોય. કાર્યોપસત સમકિતથી પડતો જીવ પ્રથમ પુણ્યપ્રકાંઠે આવે પણ બીજે ત્રીજે ન આવે, ત્યાં તે ઉપદ્રામ સમકિતથી પડતોજ આવે. બીજે ત્રીજે કર્મસત્તા ૧૪૭ થી હોય છે, ત્યારે નિથ્યાત્તમકે ૧૪૮ થી પ્રકાં હોય છે.

મ૦—સાપેક્ષ અને નિરપેક્ષ એટલે શું ?

ઉ૦—વ્રત સાપેક્ષ એટલે જતની સમીપ સમયગત—તેનું વિરાધત ન થાય તે અને જત નિરપેક્ષ એટલે જતની મર્યાદામાં હોય સમય તે. એજ પ્રમાણે ની-તરના વચન સાપેક્ષ અને નિરપેક્ષ આટી સમજવું.

મ૦—વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર તુટે કલ્પે, વચન સાપેક્ષ વ્યવહાર સાચો; જાન નિરપેક્ષ વ્યવહાર સંસાર દૂળ, સંભાળી આદરી કાંઈ રાંધા. ઉત્તાદિક સમજ છે.

—સાચા જીવન—

આપણી.

અરણીક મુનીની કથા.

૨૮૧

અરણીક મુનીની કથા.

(પ્રયોગક:—હતરી નરલાલ વનેચર, ચોરણીવાળા.)

તમરા નામે નગરીને વિષે દત્ત નામે વણિક રહેતો હતો. તેને ભદ્રા નામે સ્ત્રી અને અરણીક નામે પુત્ર હતો. તેઓ સુખે રહેતા હતા. એકદા સમયે તે નગરના ઉદાત્તમાં મિત્રાચાર્ય સાધુ પધાર્યા. તેમને વાંદવા સઘળા લોક ગયા. શુરણે ધમદેશના લીપી. સંસાર સ્ત્રી દુઃખમય બાણી દત્તે સ્ત્રી પુત્ર સહિત લીધા અંગીકાર કરી. દત્ત મુનિ વિવાચ્યાસ કરી શક્યા નહિ. દત્ત સાધુ પોતે ગૌચરીએ બર્ધ આહાર વહેરી લાવી પુત્ર (એલા) ની વૈયાવચ્ચ કરવા લાગ્યા. દત્તસાધુ પુત્ર પગા ગોહને લઈને સારે સારે અહાર લાવીને આપવા લાગ્યા. એમ કેટલોક વખત બ્યતિત થયા પછી બીજા સાધુઓએ દત્ત સાધુને કહ્યું કે ‘હે મહાત્માવ ! આપ એલાને ગૌચરી પ્રમુખ સાધુની ક્રિયામાં જોડો અને તે ક્રિયા તેમને શીખવો.’ આપ કામ છતાં પણ એલાને ગૌચરી પ્રમુખ કાંઈ પણ શીખવ્યું નહિ. ફરીને કેટલાક સાધુઓએ કહ્યું કે ‘મુનિ ! તમે ગોહલાવથી શિખવે કાંઈ પણ સાધુની ક્રિયા શીખવતા નથી, પણ પાછળથી તેને ઘણી મુશીબત પડશે.’ આ વાત દત્ત મુનિએ લોકમાં લીપી નહિ. હવે દત્ત સાધુએ વખત આવે અવસર બાણી અંશરો કરી કાળ કર્યો. અરણીક મુનિ પિતાને કાળ કરી ગયા બાણી બહુજ દીલગીર થયા અને વિચારવા લાગ્યા કે ‘હવે મને કોણ લાડકોડ કરશે ! ગૌચરી પ્રમુખની મને કોણ સગવડ કરી દેશે ?’ એવામાં તેની માતા જે સાધવી થયેલ છે તેણે આવી આશ્વાસન આપ્યું અને ગણેશ નામના સાધુએ તેની પાસે આવી કહ્યું કે ‘હું તમારી સાથે રહીશ, ચિંતા ન કરો, મારી સાથે ગૌચરી આવો.’ પછી બીજા ગ્રામમાં બપોરને વખતે તેઓ ગૌચરી અર્થે ગામમાં નીકળ્યા. તાપમાં કોઈ વખતે બહાર નીકળેલ નહિ જેથી અરણીક મુનિ બહુ અકળાઈ એક શાહુધારની હવેલી નીચે છાંયો જોઈ એકલા ઉભા રહ્યા. હવે તે મકાનના ગોખમાં પતિવિશેગીણી શાહુધારની સ્ત્રી બેઠી હતી. તેણી નીચે ઉભેલા રૂપવત સાધુને જોઈ મોહ પામી અને વિચારવા લાગી કે ‘આ સાધુ મારી પાસે આવે તો ઘણું સારું.’ તુરતજ દાસીને મોહલી સાધુને ઉપર બોલાવ્યા અને કહ્યું કે ‘મહાત્માવ ! આ પૌલતવયમાં આવા દુઃકર વ્રત અંગીકાર કરી કાયાને નિરર્થક શામટ્ટે લૂન કરો છો ? આ મારો દેહ, આ સારું ઘર અને લક્ષ્મી સર્વ તમારું છે. આ બધી હું તમારી અર્પીવતા છું.’ ઈત્યાદિક વચ્ચેના સાંભળી ગૌચરીએ ક્રૂરવાંથી અગાએલ સાધુ વિચારવા લાગ્યા કે ‘મારાથી ચારિત્ર પાળી શકાય તેમ નથી, તો

હને અરણીક શ્રુતિનો ખતો નહિ લાગ્યાથી તેની માતા જે સાધવી ઘ્યાં છે તેણે પુત્રના પોહમાં ઘેલાં બની ઘેર ઘેર આખો દિવસ લામણ લાગ્યા અને પુછ્યા લામણ કે 'મારા અરણીકને કોણે જોયો ?' તેવારે અનાર્થ મનુષ્યો તેની કાંસી કરવા લાગ્યા. સાધવીની પાછળ હવેરો મહુઓ લામણ લાગ્યા અને બુભો પાડી તેને સંતાપવા માટે કહેવા લાગ્યા કે 'આવો, તમારો અરણીક દેખાડું' અરણીક જાણ નાંભળી સાધવી દોડતી દોડતી તેની પાછળ વાગ અને ઓકરાંઓ તેની પાછળ બુભો પાડે. આવી રીતે તે ગામમાં તમારા રૂપ બતાવ બની રહ્યો. આમ બામ વર્ગ આલ્યા ગયા એક દિવસ અરણીક જોખમાં ભેઠો છે એવામાં તેની સાધવી સાતા વેણી બની ફર્યા કરે છે તે નજરે પડતાં અરણીક નીચે ઉતરી તમાકાર કહી બોલ્યો કે 'હે સાતા ! મીરાજ ફાળો અને તમારા કુળમાં જાંગાર રૂપ કરાંકેનો દેવદાર અરણીક તમને નમસ્કાર કરે છે તે સ્વીકારો.' આ સાંભળી સાધવી બોલ્યા કે 'મને જુહાલા પુત્ર ! વિશુદ્ધ કુળથી ઉત્પન્ન ; એમનાને આણું મેં છે પણ વમેલી વાનુનો સ્વીકાર કરવો એક નથી, મારે ફરી ચારિત્ર માલ્યુ કર.' અરણીક બોલ્યો 'મારેવીજી ! તમારા વચન અમાર્થ છે, પણ હું મૌનથી મારે ફરવાને અમાર્થ છું' તેવી કાંઈ વળત શુદ્ધ ચારિત્ર પાળી ચાંકેક નહીં, પરંતુ હું પાદપોષમગન સંધારી લાવવા સમર્થ છું.' એમ કહી ચારિત્ર લઈ તડકે તપતી શીલાપર મંચાનહે મંચારી કર્યા. જેન્ટે ચારાધક થઈને દંભસાંકે ગયા. 'ઉત્તમ પુરોષ તમારે પાછા ઠેકાણે આવે કે તમારે આરાધાધન કરવામાં સુકેતા નથી.

નૂતન વર્ષ અને પુરાણું લગ્ન.

નૂતન તે પુરાણું, પુરાણું તે નૂતન, આજ તે કાલ, કાલ તે આજ, નવપણું ચિત તે હર્ષ, હર્ષ તે નવપણું, બાળ તે વૃદ્ધ, વૃદ્ધ તે મૃત્યુ સન્નુબળ. અરે ધારા ! આ તારું કેવું અદ્ભુત સ્વરૂપ ! અરે, ખલુ મહાનીરે તારો સ્વરાગ બામને મોળાખાવ્યો છે. અરે, પદાર્થોની અનિચ્છતા સ્વભાવમાં તું સાહાય્યભૂત છે. જે સ્વરૂપ જાણે સવારમાં આપણે જોઈ રહ્યા છીએ તે સ્વરૂપ મંચાનહે અને જે મંચાનહે જોણું તે ભવિષ્યે જોઈ જાડીશું નહિ; કાલજુલે છે કાળ ! તું ફાણે ફાણે પદાર્થોની અનિચ્છતા દેખાડી રહ્યો છું.

ઉપરજીયા સ્વરૂપ હોવાથી 'આજ' આપણે નૂતન વર્ષમાં પ્રવેશ કરીએ છીએ. જે વર્ષ જેમ જેમ વ્યતિત થયું તેમ તેમ તે અણુ પુરાણું થયો અને લાગ્ય હોવાને અનિચ્છતા લાવનાનો અગાધ મોહ આપણે.

માન વર્ષે અને આપણે લલ્ય.

૨૮૭

‘આરા વીરશુન! આજે તું આનન્દ પ્રાપ્ત કર. નૂતન વર્ષના નવલા પ્રણાલ વર્તા પહેલાં આપણા આશનેનાં પકારી, પરમ કહ્ણુનિધાન, નિષ્કારણ બંધુ, ચરમ લીધીંદર પ્રમુ રાહાંતીર, સકળ કર્મોત્તં સર્વથા ઉન્મૂલન કરી, અનન્ત અવ્યાખાધ સુખ પામ્યા, સર્વ દુઃખથી વિનિર્મુક્ત થયા, સિદ્ધિદેવી મહેલમાં બિરાજમાન થયા, સિદ્ધિદેવી સુંદર વધુ પ્રભુને વરવાને સુંદર વરમાલિકા લઈને ઉત્સુક હતી, તેણે પોતાની કૃત્ય પ્રનાણે પ્રભુને વરમાળા આરોપણ કરી, થોડા સમય પછી પ્રભુતા પ્રથમ બળુધર શ્રી ગૌતમસ્વામીને દેવદ્યજ્ઞાનરૂપ ભાસ્કર પ્રકટ્યો, આજે કુદરત આનન્દસાગરમાં નિરાજ થયા લાગી. પક્ષી, વનચર પ્રાણીઓ, ત્રણ જગતના સર્વ જીવો પ્રમુ મોક્ષ પામ્યા તેથી આનન્દિત થયા. પ્રિય બધો! તું પણ આનન્દ (નિવાનદે) સુખમાં રહાલ.

મઠ કલ્પ સુધીમાં સર્વે વ્યાપારીઓ પોતાના વ્યાપારના હીસાબ ચોખ્ખા કર્યા હશે, પણ આપણા આત્માના વ્યાપારનો ચોપડો ચોખ્ખો દેખાતો નથી. કેમ નેકા કે દેહો? હાથ! ઉપાદાનું નુકસાન જ જલ્પાય છે. ભાઈ! આ તો પેલી ઉપાકલ્પ વખત આવ્યા. હા, લાઈ! હા, હા! કરીએ? ‘પ્યારા બધો! આમ નિરાશ ન થા. કેમ તારું સુકાન ખાસ ચામે? જોકે, તારી આત્મચાકિત સ્ફુરાવ, કરે અને લે.

તારું લલ્ય ‘પ્રભુ અહાંતીર ઇવન’ પર સ્થાપી તત્પ્રતિ પહોંચવા નીચેના, તે પ્રભુના ઇવનમાંથી ઉદભવતા સદ્ગોષ્ઠ નિર્કરણમાં તારું સૂક્ષ્મ ઇવન વહન થવા દે.

૧ ‘ચાલી ઇવન મરૂં ચાલન રમી, એવી લાવલયા મન ઉઠ્ઠસી.’ એ લાવલયાથી વાસિત થા, ૨ સત્સનિક થા, ૩ ચોરી કરી ન કર, ૪ બ્રહ્મચર્યવ્રત ધારણ કર, ૫ નિરવૃત્તી મનના ઉત્ક્રાંત થા, ૬ કોષ, માન, માયા, લોભમાં સપડાઈશ માં, ૭ સમદેષને ઇવનના પ્રવન કર, ૮ હલકમિય ન થા, ૯ કોષને ‘ગોટ્ટું’ આળ ન દે, ૧૦ આડીઓ ન થા, ૧૧ સુખ-દુઃખમાં સમતા ધારી લે, ૧૨ પરનિંદા ત્યજ દે, ૧૩ કામદુષ્ટા મિથ્યાતાપી ન થા, ૧૪ મિથ્યાત્વને જડમૂળથી ઉખેડી નાંખ.

આ પ્રમાણે તારું લલ્ય સ્થાપી તદતુસારિણી ક્રિયા કર. ‘પ્યારા બધો! તારું નીચું આનન્દ છે. તે પ્રકટ કર. અન્યથા આંગડકનિ જ્યોર્જ હર્જન્ટ કહે છે તેમ ‘man can erect himself above himself, how poor a thing is man’ નાંશુધીં પાનન પોતાનું ઇવન ઉચ્ચ ન કરે ત્યાંસુધી તે કેવો સંકટો છે!

‘પ્યારા બધો! તારું લલ્ય મેળવવા પ્રયત્ન કર. આ નૂતન વર્ષે તારા આત્મો-સાક્ષી પંજો એમ પ્રવચી દિરશું હું.

આશુતલાલ ડાહ્યાભાઈ શાહ.

૧૮૪

શ્રી જીન પદ્ય પદ્યક.

ઉચ્ચત્ત કર્મનો સંવાદ.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૨૫૦ થી)

લેખક—અખનારી—સુરત.

સનેહચંદ્ર—હનેડી સુદુઢર ! જેમ કુતાલ વેગ વળત ચઢને જતિનો વેગ મારે છે. પછી ચંક ગતિ કરે છે, તેમ પૂર્વ કર્મના ઉદયને લીધે ઉદય પ્રવર્તે છે. જો તેવી ભાવી કર્મતું ફળ દુરતયોગર થાય છે. જિનેશ્વરે પણ આ નિગમના આગેજ ત્યાગમાર્ગમાં જોડાય છે. અને સોમનંત આનંદ પામે છે. જેમ શીજ વૃ-
હને જીવત કરે છે તેમ કર્મો ઉદયને જન્મ આપે છે. તથા મુદ્ધિ પણ તેવીજ થાય છે. તીર્થસાગ્રમાં પણ કહ્યું છે—“ તાદશી જાતે કુચિચીકી વચિત્વજા ”
આ નિયમને જાગર ધ્યાનમાં લેવાથી જમો ચરિહીતમાં એ પાક સંખથી પુલાસો જાળવવાય પણ જમો. તથાએ પ્રથમ જે સૂઝ કહ્યું તે પણ એકદેશીય છે. શરણુ કે તેની સાથે સાથે “ ચીત્તિ મુખો, ચીત્તિ વાન ” આ સૂત્ર પણ કહેવામાં આવ્યું છે. જેવાએ ઉપચર્ગ નિવારણથી અનેક પ્રયત્નો કર્યા છતાં વીરપ્રભુએ જાદય વર્ષે અર્ધત ઘેર કળો—હુઝો સહન કર્યા એ વાત પણ સુપ્રસિદ્ધ છે. જન્મેજ્ય સમયે કુદ સોમશી બચવા માટે તથા ભાવીને વ્યર્થ કરવા સાડ અનેક પ્રયત્નો કર્યા, તથાપિ કુદ રોગ થયો ને દુઃખી ગયો. દેવતા પસકમે પાસે માનવપ્રયત્નો હે બન્ધો ! તિદ્ધજ અને નકામા થઇ પડે છે. વર્તમાનમાં રૂશીઆતા ગારવી પણ કેવી સ્થિતિ મળે છે તે સુપ્રસિદ્ધ છે.

સોહિતકચંદ્ર—પ્રેમી ગિવવર ! તમે ગમે તેમ કહેો અને મને સમજાવો, પરન્તુ મને તો પ્રત્યક્ષ દેખાય છે કે મનુષ્યતું ત્યાપિ શુભાશુભ મનુષ્ય પ્રયત્નાધીન રહેતું છે. આપણા શાઓ પણ તેમજ કહે છે—

અચરેન દિ વિષ્ણુતિ, તાત્ત્વિય ન સ્વોરથઃ ।

ઉચ્ચ કરવાથી કાર્યો સિદ્ધ થાય છે, તથાસ્થ કરવાથી કાંઈ નિદ્ધ થતા નથી.

હાલમાં સોમક જ્યોત્ત અને મેચીકેટ નિમ્મન સોમી અને દરજી તેવા હુકમ છતાં હાલના પ્રતાપથી હાલમાં સોમકિય વર્ષ પડ્યા છે, અને જગતના સોમકિય આ ગળને પુરુષો જે કરે તેજ થાય અને તેજ હેતુ હેતુ સર્વજ માન્ય થતું ને પૂર્વ મહર્ષિઓ, બ્રહ્મિપાત્ર અને યોગશક્તિ થયા તે પણ ઉચ્ચ કરવાધીજ.

જો આપણે આપણી પાસે કાંઈક નથી, તો આપણે આપણી પાસે કાંઈક નથી, તો આપણે આપણી પાસે કાંઈક નથી.

ઉદ્ધમ કર્મનો સંવાદ.

૨૮૫

સાર્વભૌમ મહી થયા. આપણા લોકો અરબસ્તાન વિગેરે દેશોની લાંબી સુસાદરી કરી એસત લાવી વ્યાપાર જેડે છે ત્યારે (અત્યારે) શાંતિથી સુખ અનુભવી રહે છે. હે બન્ધો ! પુરુષાર્થવાદમાં પ્રત્યક્ષ લાભ એ છે કે પુરુષાર્થવાદી કદી પણ આળસુ કે દરિદ્રી બનતો નથી ને હિમત હારતો નથી. ન્યારે કર્મવાદી આળસુ, દરિદ્રી અને નાહિમત બને છે. પુરુષાર્થવાદ નવીન ચૈતન્ય પ્રગટ કરે છે. આત્મામાં ઉત્સાહ રહે છે. આકબર બાદશાહ પુરુષાર્થ નહિ ત્યજવાથી અટકનો કિલ્લો જીત કરી શક્યા. ઘણી જેમ વૃદ્ધ નિના ધીન અસંભવિત છે, તેમ ઉદ્ધમ વગર કર્મ બનતું જ અશક્ય છે, એમ પણ કેમ ન કહી શકાય ? તમે જેને કર્મ તરીકે ઓલો છો તે કર્મ નહિ પણ ઉદ્ધમના સંસ્કાર છે. તે સંસ્કારોથી લિપ્ત લિપ્ત ઉદ્ધમ બને છે એમ યાશ્ચાત્મ ઓકશાસ કહે છે. એક પાપાણુ અથવા કાઠની બનાવેલી પ્રતિમા પ્રતિકૃતિ પૂજ્ય છે, મનાય છે અને વંદનીય બને છે; ન્યારે તેવાજ ધીન પાપાણુ તથા કાઠના ખંડ અશક્ય છે, રખડે છે અને લોકો તેના પર મળમૂત્ર કરે છે. અહીં હું તમને પ્રશ્ન કરું છું કે તે એક પાપાણુખંડે કયું કર્મ ઉપાનયું જેથી તે પૂજ્ય છે ? અને ધીનએ કયું પાપ કર્યું કે તેની ખુરી દશા થાય છે ? આથી કહે કે એકતા પર કારીગરનો સખ્ત ઉદ્ધમ અને સારી કારીગરી સિવાય બિજું કારણ દેખાતું નથી.

સ્નેહચંદ્ર—એક પાપાણુ અને કાઠ પ્રતિમાનું પૂજનું તે કારીગરનો ઉદ્ધમ પૂજ્યતો નહીં પણ આપણા આર્યશાસ્ત્રોમાં કહ્યા પ્રમાણે તે મૂર્તિમાં મંત્રના સંસ્કારથી આહવાન કરાયેલ ઇશ્વરી અંશ એટલે સ્થાપિત ઇશ્વરીભાવ તેજ પૂજ્ય છે અને લોકો તેનેજ માને છે. તથા પ્રતિમામાં સ્થાપિત સંપૂર્ણ સમ્બિદાનંદ અખંડ આત્મિકભાવ પૂજ્ય છે. યોગશકમાં હરિભદ્ર સૂરિજીએ પણ કહ્યું છે:—

મન્મન્યાસથ તથા, પ્રખવનમઃ પૂર્વકં ચ તન્નામ ।

નમઃ પરમો હ્રેયો, મનન નામે લલો નિયમાત્ ॥ ૧ ॥

મદતિ ચ લલ મલિષ્ઠા, નિજભાવસ્યૈવ દેવતોદેશાત્ ।

સ્વાત્મન્યૈવ પરિવસ્થાપનમિદ્વચનનીત્યોચૈઃ ॥ ૨ ॥

બન્ધુશ્રા મંત્ર સંસ્કાર પૂર્વક પ્રતિષ્ઠિત કરેલા ઇશ્વરી અંશ રહિત પ્રતિમાઓ-મૂર્તિઓ ઘણી રખડે છે, તેને કોઈ પણ પૂજનું નથી. સર્વત્ર અંદરના શક્તિજ પૂરવખાજ બની છે. આકૃતિ, રૂપ કે લિંગ પૂજતા નથી. “ સુગતઃ પૂજાસ્થાનં નુષ્ઠિતુમ્ ન લિંગં ન ચ વચઃ ” તેમજ કર્મવાદ લોકોને આળસુ કે નાહિમત બનાવે છે એમ જણે. તો કર્મવાદના મુખ્ય સિદ્ધાન્તનો સક્રમ દર્શાવી એ વા-

વધારા કરવામાં આવે તો મનુષ્ય જ્ઞાતી પદવના સાથે જે કુળ જે જે પ્રવૃત્તિઓ અને તેથી પોતાને ઔદિક અને પારત્રિક કરે. લાભ કર્યો અને વ્યવસ્થા કેટલે માટે સિદ્ધિ થા અતિશય બન્યો તેમું સૂક્ષ્મતર અવલોકન કરી શકે છે. તમા ભવિષ્યની ઉચ્ચત્તમ પ્રવૃત્તિદ્વારા મહાન ઉત્તમ ફળ મેળવી પોતાના આત્માને શાન્તિમાર્ગમાં સ્થાપન કરે છે, પુનઃ દેવવાદના ઉડા અભ્યાસથી આત્માએ પરી શાંતિ અને સુખને ચોક્કસ યોધી કહે છે, તેમજ અદ્ય પ્રવૃત્તિ અને ટુંક વ્યવસ્થાથી પોતાના કાર્યને સાધી લે છે. કર્મવાદના અભ્યાસી જ્યોત્ત્વ અતીતિ અને પ્રાપ્તિથી દૂર રહ્યા કરે છે, તેમાં ફેલાવો: સમય કદી પણ તે આત્માએને આવડે નથી. જીંદગીના અવશાન સમયે પણ તેવા આત્માએને તિલ માત્ર મરણ લાયકો નથી, પરંતુ હૃદયિક સ્વર જીંદગીના મહાન સુખને ભેટે છે; જ્યારે ઉચનવાદીને અન્તિમ ક્ષણ પર્યંત શાન્તિ કે સુખ મળતા નથી. સાચા સુખથી તે વંચિત થાને છે. ધર્માત્માના જીંદગીનો અંત પામે છે. અનેક અવસ્થાકેટલેથી બચે જીંદગીમાં પદ્ય હેરાન થાય છે. ચોક્કસ જેટલો સમય તેને આત્મિક વિચારણા માટે મળતો નથી. જે બન્યો હાલનો જીવવાદ તો પુરુષાર્થને જ્ઞાને મનુષ્યને અનેક જોડી લાભ-માન-આસક્તિઓ-ઈન્દ્રિયો પ્રગટાવી બધામાં માર્ગ દેવાર થયો છે અને કાલ છે; આપણા આર્થશાસ્ત્રો અને આપણા પ્રાચીન સંત પુરુષો જે જે અંશે ઉપદેશથી વિશુદ્ધ તે હો અંશે આત્મિક સુખની પ્રાપ્તિ માનતા આવ્યા છે અને માને છે. પ્રાચીન હિન્દુ સંત અને સુખી હતા તેમું સુખ્ય કારણ ઉપરનાં આત્માસુખને અતુલનો અતિમ કારણ આનંદને પ્રાચીન હિન્દીઓ શોધી કાઢ્યા, અને તેજ માર્ગ કસ્યાણુકારી છે એમ પ્રાચીન આર્યોના મત હતો. મહાપુરુષ પૈદ્યવિક અભિની જેટલી વૃદ્ધિ તેટલીજ આત્મિક હાનિ માનવા; તથા પરિણામે જંચન હતો છે, તેવી અહિનિશ ધારણાઓ તેઓના હૃદયોમાં રહી હતી. સાંપ્રતમાં મારી ઉત્કૃષ્ટ કર્મ નજરે પડે છે.

વૈજ્ઞાનિકચંદ્ર—પ્રિય બાન્ધુ ! આજે તમે સૂર્યવિવેચિક માર્ગ જૂના મર્મનના ચોખ્ખા સમમાણ ઉત્તર વાળવા સાથે અમા સુખવા માર્ગને જે ઉપદેશ આપ્યો છે તેથી મારું મન અતિ આદ્રં બન્યું છે. તમે આપણા આર્થશાસ્ત્રના અને કર્મવાદના સૂક્ષ્મ અભ્યાસી હોવાથી મારા દરેક પ્રશ્નોના મહુ દલીલપૂર્વક ઉત્તર બાળી શકો છો. આ હેતુથી હું મારા દરેક પ્રશ્નો સુદ હૃદયની તમારી પાસે મોકલ કરું છું. આપણા સવિત્ર યોગીજનો સાધુપુરુષો પોતાના આત્મિક કિલ્લામાં પુરુષાર્થની ન્યૂતતા સમજાવી સંપૂર્ણ આનંદ માનતા નથી; પરંતુ સંપૂર્ણ આનંદદાયી દોડીના દેવતાવાદમાં જન્મ મારણ કરે છે, અને દવાજવા

મહી સાનવદેહ પામી ઉગ્ર પ્રયત્ન કરી પશ્ચાત્ એકાન્ત નિઃશ્વેસ સુખના ધામમાં વળી જાય છે. આ સાનવ જન્મમાં અતિ ઉગ્ર પ્રયત્ન કરી પ્રાપ્ત થયેલા શુભ સાધ-
વેશું સંરક્ષણ કરવામાં ન આવે તો તે નષ્ટ થાય છે અને તેનો પુનઃ લાભ કદાચ થાય છે. આ પ્રમાણેના શાસ્ત્રીય ઉદયમવાદ પોષક જે મહાવાક્યો છે તેનો પણ હે રનેહી ! યોગ્ય ઉત્તર વાળશો.

રનેહચંદ્ર—સરલહૃદયી મિત્ર ! શુભ અને પ્રશસ્ત જ્ઞાનાદિ શુભ પ્રાપ્ત કરી અન્ધારમાં તેનો વ્યય કરવો એ શિષ્ટ જનોનો આદેયમાર્ગ છે. તેમ કરવાથી જ્ઞા-
નાદિ સુખોની વૃદ્ધિ જ થાય છે. મેં તમારા પ્રશ્નનો ઉત્તર આપવાથી કાંઈ મહા-
ભારત કાર્ય કર્યું નથી, મેં મારી પોતાની દરજ અદા કરી છે. યોગી પુરૂષો—સુનિ-
જનો પ્રયત્નની ન્યૂતતાથી દેવ આવાસમાં જાય છે એમ આપણા શાસ્ત્રો નથી કહેતા,
પરંતુ જ્યારે આત્મિક સાધન કરતાં કાંઈ લાલસાઓ અને લોભના અંશો રહી જાય
છે અને તેવા સમયમાં જો મૃત્યુ થાય છે તો તેઓની તમારા કહ્યા પ્રમાણેની સ્થિતિ
ઉદભવે છે, તેઓ શુભ માર્ગમાં આઠ્યા છતાં શુભ લાભોને ગુમાવે છે. તેમાં પણ
તેઓનો પ્રમાદ અને પ્રગલ્ભોહકર્મનો ઉદય જ કારણભૂત સમજવો. એક મહા
પુરૂષે પણ કહ્યું છે કે:—

આચ્છા પ્રશ્નશ્રેણિ, શ્રુતકેવલિનોડિપિ ચ ।

આચ્ચતેડર્નત સંસાર—મહો દુષ્ટેન કર્મણા ॥

(અહો ! ઉપશમ શ્રેણિએ ચઢેલા શ્રુતકેવલી મહાત્માઓને પણ દુષ્ટ કર્મો
અન્ત સંસારમાં જામણ કરાવે છે.)

ચૌકિતકચંદ્ર—જગતમાં શુદ્ધિઓ અનેક છે. જે મનુષ્ય જે સમયે જે પક્ષ
પાળીતાર કરે તે મનુષ્ય પોતાના પક્ષને અનેક દલીલોથી સમ્રમાણ કરવા પ્રયત્ન
કરે છે. હે બન્ધો ! તમે આ માર્ગ લીધો નથી, પણ તમારા દરેક ઉત્તરોથી મારા
હૃદયમાં પુનઃ એક નવું કંકડું ઉભું થયું છે કે ઉદયમવાદ કયાં માનવો અને કર્મ-
વાદ કયાં માનવો ? તથા જો બન્ને વાદો માની લઈએ તો ઉદયમવાદની પ્રતિષ્ઠા કરનાર
સૂત્રો અસદ આલાપકારી બને છે તેનું શું કરવું ?

રનેહચંદ્ર—આપણા હિન્દુ શાસ્ત્રો ઉદયમવાદ તથા કર્મવાદ બન્નેને ટેકો
આપે છે; કારણ કે સત્પ્રયત્ન સત્કર્મ બળથી પ્રગટે છે અને સત્કર્મ સત્પ્રયત્નથી જ
બને છે. ધીજમાંથી વૃક્ષ અને વૃક્ષમાંથી ધીજ જન્મે છે, તેથી બન્નેની જરૂર છે.
એકનો પણ નિષેધ કરવો અશક્ય છે. તેમ જોમાં આદિ કાણુ અને અનાદિ કાણુ
એ નિષેધ કરવો અશક્ય છે, તેથી અન્તમાં બન્ને અનાદિ છે એમ માનવું જ પડે

૨૬૮

શ્રી જૈન મંત્રી પ્રકાંઠા.

છે. તેવીજ ગતિ આપણા પુરુષાર્થ અને કર્મવાદની છે; પરંતુ કાર્યપરત્વે એક બીજાને મુખ્યતા ગૌણતાનો માર્ગ આપવો પડે છે. સાંપ્રત યુદ્ધમાં જર્મની પ્રમળ ઘસારાસત્તજ અને હઠાચક મુખ્ય શોધણોળનો ભાગ ભજવનાર છતાં છેવટની વાણીએ પરાજીત બન્યું અને મિત્ર રાજ્યોનો જય થયો તે બરેબર કર્મવાદની મુખ્યતા સિદ્ધ કરે છે. શ્રી કૃષ્ણે દ્વારિકા નગરીના સંરક્ષણાર્થે અનેક પ્રવરનો કાર્ય તથાપિ રૂઢ દિપાયને તેનો દાહ કર્યો અને શ્રીકૃષ્ણનું આટલીમાં મરણ થયું. એ પણ કર્મવાદની જ મહત્તા સૂચવે છે. શ્રીરાહુનીર પ્રભુને ઘેર કર્મનો ઉદય છતાં તેની દરકાર કર્યા વિના પ્રચંડ ઉલ્લસ કર્યો અને તે કર્મોને અગતી નાંખી અનંત જ્ઞાન ઉપાર્જન કર્યું એમાં ઉલ્લસની જ મહત્તા છે, સનતકુમારે સાતસો રાજાનો પરાજય કરી આત્મિક મુખ ઉપાર્જન કર્યું એમાં પણ ઉલ્લસનો જ પ્રતાપ છે.

મૌદ્રિકચંદ્ર—સ્નેહી ! આ તો આપે અને ઉપર ઉપરના વ્યાવહારિક તાત્પર્યથી સમજાવ્યું પણ કર્મવાદ અને ઉલ્લસવાદ તે વ્યવહાર અને નિશ્ચય માર્ગે જેવી રીતે પોતાનું મુખ્ય સ્થાન લોગવે છે. અને આપણે તે બેમાંથી એકબીજાને ક્યા સ્થાને મુખ્યતા ગૌણતા આપવી તથા તેને માટે આપણા પવિત્ર સિદ્ધાન્તો શું કહે છે તે બજાવાનો મુદ્દો દ્રઢ મનોરથ છે, એ પ્રશ્નના ઉત્તર દ્વારા મુદ્દાના મતનું મૌખ્ય સમાધાન થાય તો પછી ક્યા વાદમાં કેટલું તરવ છે એ જણાય અને કયો માર્ગ આદેશ છે એ પણ બહુ શકાય.

સ્નેહચંદ્ર—અત્યાર પર્યંત મેં તમારા પ્રશ્નોના ઉત્તર આપવા હિમત કરી. પરંતુ બન્ધો ! આ ગહન પ્રશ્નોના ઉત્તર વાળવા મારામાં તેવું હંથું જ્ઞાન નથી; અને પણ તમારી તે શંકાઓ યોગ્ય લાગે છે, કારણકે તેના ઉત્તરમાં કાંઈ મુખ્ય તત્ત્વ હોય એમ જણાય છે. આ કારણથી આપણે બન્ને મિત્રો હોઈ સમયે આપણા બેબી શરણજ સમીપે જઈ તેનું સમાધાન કરીશું.

હે બન્ધો ! મૌદ્રિકચંદ્ર ! આજનો સમય મેં જ સમજીય અને મનકર દેખાય છે. તમોએ આજે જે અર્થ ઉપરિચિત કરી છે તેથી મારા હૃદયમાં કોઈ અમુતપૂર્વ આનંદ ઉછળી રહ્યો છે. આપણી જીંદગીમાં આજનો સમય નોંધ કરવા જોવો છે. આવો પ્રસંગ જો નિત્ય આવે તો જ્ઞાનગોષ્ઠિ સાથે અપૂર્વ મુખ ઉપલબ્ધ થયાર. આપણી આ અર્થ આપણા વહીવેલે જણાવીશું તો તેમને પણ અપૂર્વ આનંદ થશે અને તેમની પાસેથી પણ કેટલુંક ધારીક તરવ બંધવાઈ જાયશે.

આ પ્રસંગે તે બન્ને સુખાન મિત્રો સમુદ્ર કિનારે સુક્રમળ વેતાળ સુસાગમાં મન મન પવન લહરીના આનંદમાં મીલી-મલરી અર્થમાં ઉલ્લાસ ભાગ લેતા

ઉલ્લભ કર્મનો સંવાદ.

૨૬૬

મજ્જુત કરવા પ્રયત્નો કરતા હતા. પોતાનો પક્ષ યુક્તિ અને પ્રમાણથી પ્રતિષ્ઠિત થયા પછી અને સામા પક્ષનો ઉત્તર મળ્યા પૂર્વે અન્યોઅન્ય પોતાને વિજેતા માનતા હતા, તેવામાં ત્યાં ફરવા આવતા કોઈ કોઈ લોકો પણ આ મિત્રોની વાર્તામાં લાગ લેતા હતા, અને પોતપોતાનો મત જણાવતા હતા. એટલામાં મૌક્તિકચંદ્રે ઉંચી શ્રીવા કરી સામેના નજીકના રસ્તાપર દીર્ઘદ્રષ્ટિ કેંક્રી તો કોઈ ક્ષોભ, મનોહર, કાંતિવંત, સુરૂપી, ભવ્ય મુખાકૃતિ યુક્ત, અપુર્વ તેજોયુક્ત લલાટવંત, અને ઉત્તમ પુરૂષ યોગ્ય લક્ષણ લક્ષિત, નીચા બાંધાના, ત્યાગીના વેષને ધારણ કરનાર, ગમ્ગતિએ આલેતા કોઈ મહાત્મા પોતાના એ ચાર શિષ્યો સાથે આવતા દેખાયા. એટલે તુરંતજ મૌક્તિકચંદ્રે ઉભો થયો. રનેહચંદ્ર પણ મૌક્તિકચંદ્રની અપલતા દેખી ચમક્યો અને ઉભો થયો. બન્ને મિત્રો તે મહાત્માની સમીપે ગયા વંદન કરી હસ્ત ભેટી ઉભા રહ્યા. આ મહાત્મા સ્વભાવે શાંત, ગંભીર અને ઉદાર આશયવાળા હતા. જેને દેખતાની સાથે હૃદયપર સચોટ યોગીપણાની છાપ આજેખાલી હતી. જેમની યોગસુદ્રા મુખપર તરી આવતી જણાતી હતી. દરેક દેખનારની દષ્ટિ તેમનામાં લીન બનીજતી હતી. તેમનામાં અપૂર્વ વિક્રતા હોયથી ગમે તેવા પ્રવેશોનો સ્ફોટ કરવાને સમર્થ જણાતા હતા. તેમની વ્યાખ્યા અને પ્રતિપાદક શૈલી લોકપ્રિય હતી. તેમનામાં ઉદ્યમીપણાનો ને કાર્યદક્ષતાનો અપૂર્વ શુષ્ક જણાતો હતો. ગમે તે કળે પસંપકાર કરવો એ તેમનો સુદાલેખ હતો. આ મહાત્મા તે રનેહચંદ્ર અને મૌક્તિકચંદ્રના શુર પ્રમોદસિન્ધુ નામના આચાર્ય હતા. આ સૂરીન્દર પરત્વે આ બન્ને સુવક મિત્રોની અદ્ભુત લક્ષિત અને અપૂર્વ શ્રદ્ધા વિકસિત હોવાથી જે જે વળતે જે જે સંશયો ઉપજતા તેનું સમાધાન તેઓ આ શુરરાજ પાસેથી કરતા અને સંતુષ્ટ બનતા હતા.

સૂરિ—મૌક્તિકચંદ્ર! આજે તમારા મુખપર અનનુદિત હર્ષરૂપી ચંદ્રની છાયા ફરકતી હોય એમ દેખાય છે. તથા સાથે સાથે સંશયરૂપ ચિન્હની કાલીમતા સ્પર્શકતી હોય એમ પણ જણાય છે તેનું શું કારણ છે ?

મૌક્તિકચંદ્ર—પૂજ્ય શુરવર્ય! આપનું અનુમાન સાચું છે. આપ જાની હોવાથી હૃદયના શુભ ભાવોને પણ વિલોકવા સમર્થ છો. આપનાથી કાંઈ પણ શુભ સંબંધું તે બરેબર આત્માની અને શુરની ચોરી કરવા જેવું છે. આપના દર્શન થતાં જ હૃદયનો ભાવ મગટ કરવા ચિત્ત આતુર બની રહું હતું, તથાપિ આપ મહાત્માનું જ્ઞાન આત્માચિંતનમાંથી સ્પર્શિત ન થાય એટલા માટેજ મૌન સંખ્યું હતું. આપના પ્રશ્નથી હૃદયને મજ્જુત પ્રેતસાહન મળ્યું છે. આજે અમે બન્ને મિત્રોએ ઉલ્લભ અને કર્મની ચર્ચા ઉપરસ્થિત કરી હતી. તેમાં મારા ઉદ્યમવાદના સખત વિ-

૨૯૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ચારો અને પ્રશ્નોનો બહુ સૂક્ષ્મ અભ્યાસથી બન્ધુ સ્નેહચંદ્રે ઉત્તર આપી મારા હૃદયપુષ્પને પ્રફુલ્લિત બનાવ્યું છે.

સ્નેહચંદ્ર—ગુરુજી! મૌલિકચંદ્રે છેવટે એક મહાન પ્રશ્ન મારી પાસે મુક્યો છે કે જે પ્રશ્નથી મારું મન પણ ઉંડા આલોચનના વમળમાં ગોથાં આધા કરે છે. આપ મહાત્મા સિત્તાય અન્યથી તેનું શાંતિકારક સમાધાન મળવું મુશ્કેલ છે. તેનો પ્રશ્ન એવો છે કે—“આપણા સિદ્ધાન્તાનુસાર ઉદ્ધમ યા કર્મ બંને માન્ય છે કે એક, બે બંને હોય તો વ્યવહાર અને નિશ્ચયમાં બેમાંથી મુખ્ય—ગૌણપણ કોણ લોગવે છે અને કયે સ્થાને કોને મુખ્યતા અને કોને ગૌણતા આપી-શકાય? આ વિષયમાં આપણા દર્શનની સાથે ભિન્ન દર્શનવાળાને કેટલો વિરોધ છે? તથા દેવ અને પુરુષાર્થનો સત્ય ભાવ શું છે? તથા તે બંનેમાં આદિ કોણ છે?”

સૂરિજી—મૌલિકચંદ્ર! તમારા પ્રશ્નો ઉંડા વિચારો અને સૂક્ષ્મ અભ્યાસને સૂચવનારા છે. તમારા દરેક પ્રશ્નો વિચારવા યોગ્ય છે તથા તેનો સૂક્ષ્મદષ્ટિએ અવશ્ય સંકેત કરવા યોગ્ય છે. તમારા આવા ચમત્કારિક પ્રશ્નોથી મારા અંતરાત્મામાં અપૂર્વ આનંદ પ્રગટી રહ્યો છે; પરંતુ સાધુઓને માર્ગમાં વાર્તાલાપ કે ઉપદેશ કરવાની પ્રભુએ મનાઇ કરેલી છે; કારણકે તેમ કરવાથી સાધુજનો માર્ગમાં અન્ય સૂક્ષ્મ જીવોનું સંરક્ષણ કરી શકતા નથી અને તેના આચારમાં સ્ખલનો થાય છે. એ હેતુથી યોગ્ય સ્થાનમાં જઇને સ્થિરતાપૂર્વક બેસી તમારા પ્રશ્નોનો વિચાર કરીશું અને અનેક દલીલોપૂર્વક તેનો ઉત્તર આપશું.

પૂર્વોક્તિ વાર્તા થયા પછી પ્રમોદસિન્ધુ આચાર્ય પોતાના શિષ્યોને સાથે લઇ સમુદ્ર કિનારાપર આવ્યા. સમુદ્રની રમણિયતા અને ચિરકાળ પોતાની મર્યાદામાં તેની રમણતા દેખી આચાર્ય પોતાના શિષ્યોને સમજાવવા લાગ્યા કે શ્રેષ્ઠજનોએ તથા શિષ્ટના પગલે ચાલનાર ઉચ્ચાશયી જનોએ પોતાના હૃદયને આવા ઉત્તમ ગુણોથી ખાસ સંસ્કારી કરવાની જરૂર છે. ગાંભીર્યતા ગુણ સમુદ્ર પાસેથી રસપૂર્વક ભવ્યાત્માએ ખાસ લેવો જોઇએ છે. જ્યાંસુધી આવા મુખ્ય ગુણો ઉપલબ્ધ ન થાય ત્યાંસુધી આત્માની નિર્મળતા થવી અશક્ય છે. શિષ્યો આચાર્યશ્રીના મુખારવિંદમાંથી પ્રાદુર્ભૂત થતી શિક્ષાઓને સૂત્રવાક્યોરૂપે માનતા હોવાથી અને તેનું અનુકરણ કરવાનો ખાસ ઉત્સાહ દેખાડનારા હોવાથી આચાર્ય મહારાજના વચનોને તેમણે અંગીકાર કર્યા.

અપૂર્ણ.

સ્કુટ નોંધ અને ચર્ચા.

૨૫૨

સ્કુટ નોંધ અને ચર્ચા.

પરમોપકારી તીર્થંકર અને ગુરુધર મહારાજને ભવી જીવને ઉપદેશ મળે, ધર્મમાં વિશેષ વિશેષ દલીભૂત થવાનાં કારણો મળે, ધર્મનો લાગેલો રંગ વિશેષ પ્રગટે તે માટે પ્રતિમાસે એક-બે એવાં દિવસો ગોઠવી રાખ્યા છે કે જે દિવસોમાં મનુષ્યો સહેજે ધર્મ કરવા પ્રેરાય છે. જેવી રીતે કાર્તિક માસમાં જ્ઞાનપંચમી, તેવી રીતે માર્ગશીર્ષ માસમાં તેવોજ ઉત્કૃષ્ટ દિવસ નિયત કરેલ છે. આ દિવસ તે મૌનચક્રાદશી-માર્ગશીર્ષ શુ. દિ. અગ્યારશ છે. પરમોપકારી મુનિરાજ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ ઉપદેશ આપતાં વારંવાર કહેતાં કે જો વ્યવસાયની જાળમાં ગુંથાયથી ખીંજી કોઈ ધર્મસાધના વિશેષ ન બની શકે તો પણ સંવત્સરી, જ્ઞાનપંચમી અને મૌનચક્રાદશી શુદ્ધ ભાવથી આરાધનાર, ઉપવાસ વ્રત કરી ષટ્કાયની વિરાધનાનો ત્યાગ કરી, સાધુ જીવનની વાનકીરૂપ પૌષ્ઠ વ્રત ગ્રહણ કરનાર જીવ થોડા વખતમાં આરાધના કરી શકે છે-મોક્ષપદ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. આવો ઉત્તમ દિવસ સંવત્સરી જેવાં મહાત્મ્યવાળો માર્ગશીર્ષ માસમાં આવે છે. વળી તે દિવસે આ ચોવીશીનાં પાંચ કલ્યાણક થયેલા છે, મહીનાથ ભગવંતના જન્મનો, દીક્ષાનો ને કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્તિનો તે દિવસ છે, અરનાથે તે દિવસે દીક્ષા ગ્રહણ કરી છે અને નમિનાથને તે દિવસે કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું છે. કલ્યાણકની આ તિથિ શાશ્વતી હોવાથી દશે ક્ષેત્રમાં પણ તેજ દિવસે એકંદર પાંચ પાંચ કલ્યાણક થયેલાં છે, ત્રણે કાળમાં જુદા ભાવી ને વર્તમાન ચોવીશીમાં તેજ દિવસે તે કલ્યાણક થતાં હોવાથી મૌનચક્રાદશીની સાધનામાં દોઢસો કલ્યાણકની સાધના થઈ શકે છે. આવો આરાધના કરવાનો દિવસ મહા પુન્યના ચોગેજ પ્રાપ્ત થાય છે, યથાશક્તિ આ પર્વની આરાધના કરવાથી કર્મ ક્ષય થઈ જાય છે. જ્યાં આયુષ્યનો ભરોસો નથી, ત્યાં આવી ઉત્તમ કરુણી મળી શકે તેવાં દિવસો પ્રાપ્ત થતાં ભવિષ્યમાં આરાધના કરશું તેવા વિચારથી તે પર્વનો આરાધના મુલતવી નહિ રાખતાં પ્રાપ્ત સમયનો સદુપયોગ કરવો તેજ કર્તવ્ય છે, ભવી જીવને ઉપકારક છે. વાંચક બંધુઓ આ પર્વનો યથાશક્તિ અવશ્ય લાભ લેશે, એવી આશા રાખવામાં આવે છે.

* * * * *

આચાર્ય શ્રી વિજયધર્મ સૂરીધરજીના હુમયાસથી મુંબઈમાં જે ઉપદેશક મંડળ સ્થાપવામાં આવનાર હતું અને જેને માટે એક સાઈ ફંડ શરૂઆતમાં ઉત્તર કરવામાં આવ્યું હતું, તે મંડળની યોજના તથા કાર્યક્રમ હાલમાં બહાર પાડવામાં આવેલ છે, અને તેની એક કોપી અમારા ઉપર મોકલવામાં આવેલ છે. જે યોજના

૩૮૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પડવામાં આવી છે તેનો દુઃક સાર આ પ્રમાણે છે. આ મંડળના કાર્યક્રમ માટે એક કમીટી નીમવામાં આવી છે, અને તેનું નીચેના તત્ત્વ પ્રકારના મંડળ એવું નામ પાડવામાં આવ્યું છે. આ મંડળ માટે જાણીતા અને કાર્યકરી શકે તેવા સેવકોની એક મેનેજીંગ કમીટી નીમવામાં આવી છે. જે દેશોમાં મુનિરાજોનો વિહાર ન થઈ શકતો હોય, અથવા વિહાર કરતાં અનેક તકલીફો ઉઠાવવી પડતી હોય તેવા દેશોમાં વિહાર કરવા ઇચ્છતા વિદ્વાન અને પવિત્ર મુનિરાજોને ઉપદેશકોની અથવા ઉપદેશક ધવા ઇચ્છતા ઉમેદવારોની સહાયતા કરી આપવી, તથા અંગાળ, મગધ, અને એવા બીજા દેશોમાં જ્યાં જરૂર જણાય ત્યાં જૈન સોસાયટીઓ ખોલાવવી અને તેને જૈન તત્ત્વોનો પ્રચાર કરવાના સાધનો પુરાં પાડવાં, તથા ગૃહસ્થ ઉપદેશકો તૈયાર કરવા માટે પૂતા અને બનારસ એમ બે સ્થળે શાળાઓ સ્થાપન કરવી તે આ મંડળનો ઉદ્દેશ છે. મંડળનાં ચાલુ ધારા ધોરણે ઉપરાંત કોણ કોણ ઉપદેશક તરીકે દાખલ થઈ શકશે, અને તેને કેવો અભ્યાસ કરવાનો છે તેનું પણ વર્ણન આપવામાં આવેલ છે. ઉપદેશક ઉમેદવારોના ઉમર પ્રમાણે બે વિભાગ કરવામાં આવ્યા છે. ૧૨ થી ૧૮ વર્ષ સુધીના ઉમેદવાર કે જેઓને માતૃભાષાનું સારું જ્ઞાન હોય, ઇંગ્રેજી ત્રણ ધોરણ તથા માર્ગોપદેશિકોનો અભ્યાસ હોય, તથા ૧૮ થી ૩૦ વર્ષ સુધી વયના ઉમેદવારો કે જેઓમાં માતૃભાષાનું સારું જ્ઞાન, મેટ્રીક સુધીનો અભ્યાસ અને સંસ્કૃત અને એપ્રીનો અભ્યાસ હોય તેમને દાખલ કરવામાં આવશે, અમુક અપવાદો ખાસ ઉમેદવારો માટે રાખેલ છે. ઉમેદવારમાં જૈનધર્મ માટે શ્રદ્ધા તથા બે પ્રતિક્રમણ લગભગ ધાર્મિક અભ્યાસની જરૂરીયાત સ્વીકારવામાં આવી છે. આ ઉમેદવારોમાં અભ્યાસ માટે મુનિમહારાજોને અને યતિઓને દાખલ થવું હશે તો પણ અમુક સરતે દાખલ કરવામાં આવશે તેમ જણાવવામાં આવ્યું છે. ઉમેદવારોમાં પ્રદાયર્થનો શુભ ખાસ જરૂરીયાતનો છે તેમ અમને લાગે છે. શાળામાં અભ્યાસ કરતો વિદ્યાર્થી પ્રદાયર્થી હોય તે વધારે ઇષ્ટ છે. પરીક્ષા ઉત્તીર્ણ થાય ત્યાર પછી ઉમેદવારની ઇચ્છાનુસાર લગ્ન કરે તેમાં પ્રતિબંધ ન હોવો જોઈએ; પણ અભ્યાસના સમય સુધી તો પ્રદાયર્થ વતની ખાસ જરૂર અમને જણાય છે. મેનેજીંગ કમીટીનું અમારી આ સૂચના તરફ અમે લક્ષ્ય બેંચીએ છીએ.

૧

*

*

*

*

*

ઉમેદવારોના અભ્યાસ માટે વિસ્તારથી લખવામાં આવ્યું છે. અભ્યાસનાં સાત વિભાગ પાડવામાં આવ્યા છે. જૈન તત્ત્વજ્ઞાન, પદ્ધતિનું જ્ઞાન, ભાષાજ્ઞાન, સંસ્કૃત, અંગ્રેજી, વકતૃત્વ શક્તિનાં શુભો અને બહોળું વાંચન-આ સાતે વિભાગોમાં ઉમેદવારોએ કેટલો અભ્યાસ કરવાનો છે તે જણાવેલ છે. વળી જેઓ ઉપદેશક તરીકે

રહુત નોવ અને ચર્ચા.

૨૬૩

કાર્ય કરે તેવી શક્તિ નહિ ધરાવતા હોય તેમને અધ્યાપક થઈ શકે તેવું શિક્ષણ આપવામાં આવશે. પ્રતિક્રમણાદિના નિયત કરેલો અભ્યાસ જેઓ સંપૂર્ણ કરી પરીક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થશે તેમને પ્રમાણપત્રો અને મેડલો આપવામાં આવશે, તથા આ મંડળ તરફથી ઉપદેશક, મહોપદેશક અને મહામહોપદેશકની પદવીઓ આપવામાં આવશે. આ શાળામાંથી અભ્યાસ કરી પદવી મેળવ્યા પછી તે વક્તાને યોછામાં યોછા બે વર્ષ સુધી આ સંસ્થા યોગ્યતા પ્રમાણે પગાર આપીને અવરજ રાખી શકશે અને વક્તાએ તેટલી મુદત સુધી રહેવું જોઈશે. તે માટે ઉપદેશકને રૂ. ૫૦, મહોપદેશકને રૂ. ૭૫, તથા મહામહોપદેશકને રૂ. ૧૦૦ સુધી સ્ટાન્ડીંગ પગાર આપવામાં આવશે. સાધુ અને યતિઓ, કે જેઓ આ શાળામાં અભ્યાસ કરી પાસ થશે તેમને પણ આ સંસ્થા તરફથી વક્તા, સમર્થવક્તા અને વ્યાખ્યાન વાચસ્પતિનાં પદોથી વિભૂષિત કરવામાં આવશે. વીરતરવોપદેશક મંડળનો આ કાર્યક્રમ છે. ભાવી જૈન ઉપદેશકો થઈ શકે તે માટે આ પ્રયાસ છે. જૈન ધર્મનાં સિદ્ધાંતો વિશેષ પ્રમાણમાં ફેલાય, જૈન ઇંદુઓ ધર્મમાં વિશેષ દ્રઢ થાય, ભૂલાઈ જતો જૈનધર્મ ફરીથી તે ઇંદુઓમાં જાગૃત થાય તે માટે આચાર્યના અને આ મંડળનો શ્રમ પ્રયાસ છે. અમો આ મંડળને તેના ઉચ્ચ ઉદ્દેશ અને કાર્યક્રમ માટે અભિનંદન આપીએ છીએ; અને સાથે જે વિકટ કાર્ય તેમણે આરંભ્યું છે તે કાર્ય સરંજામ પાર ઉતરે તેવી પરમાત્માને પ્રાર્થના કરીએ છીએ, તેમજ આ મંડળની કાર્યસિદ્ધિ માટે જોઈતું દ્રવ્ય તત્કાળ પૂરું પાડવા જૈન ઇંદુઓને વિનંતિ કરીએ છીએ.

* * * * *

આ વરસે કાર્તિક શુદ્ધિ ૧૫ ઉપર પાલીતાણામાં પરમ પવિત્ર તીર્થાધિરાજ શ્રી સિદ્ધાયજીની યાત્રાનો લાભ લેવા ઘણા યાત્રાળુઓ આવ્યા હતા. યાત્રાળુની સંખ્યા લગભગ પંદર હજાર ઉપર કલ્પવામાં આવી હતી. દરેક ધર્મશાળાઓ ધી-ધી-ધી ભરાઈ ગઈ હતી, અને ઘણા યાત્રાળુઓને તો મકાનો ભાડે લઈને રહેવું પડ્યું હતું. આ વરસે યાત્રાળુઓને સગવડ પણ સારી કરી આપવામાં આવી હતી. ભાવનગરના સેવા સમાજના લગભગ પચીસ સ્વયંસેવકોએ વઢવાણ, શીહોર તથા પાલીતાણા સ્ટેશનોએ રહીને યાત્રાળુઓને બની શકે તેવી દરેક પ્રકારની સગવડ કરી આપી હતી. ભાવનગર સ્ટેટ રેલવે તરફથી તે સ્વયંસેવકોને આઠ દિવસ માટે મફત પાસ ભાવનગર અને પાલીતાણા તથા વઢવાણ વચ્ચે મુસાફરી કરવા માટે પૂરા પાડવામાં આવ્યા હતા, અને મેનેજરે પણ જ્યારે જોઈએ ત્યારે સ્પેશીયલ ટ્રેઇન વિગેરેની સગવડ માટે તત્પરતા બતાવી હતી. ભાવનગર સ્ટેટ રેલવેના મેનેજરની સગવડ આપવાની તત્પરતા માટે જૈનકોમ તેની આભારી છે. સાચી

૨૯૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

સ્વયંસેવકોએ જે ઉત્સાહ બધું કાર્ય ખાવા પીવાની પણ દરકાર કર્યા વગર કર્યું છે તે માટે વિશેષ આભારી છે. ખરેખરી આનંદજનક ખીના તો તે છે કે આ સ્વયંસેવકોમાં ફક્ત જૈન તો એક જ છે, જ્યારે ખીજાં સર્વ જૈનેતર છે, છતાં કોમના ભેદનો જરા પણ વિચાર કર્યા વગર સેવાની લાગણીથી જ તેઓએ કાર્ય કર્યું છે. આ સ્વયંસેવકોનો ઉત્સાહ ઉત્તેજનને પાત્ર છે, જૈનોમાં પણ આવા સ્વયંસેવકો સેવાની શુદ્ધ ભાવનાથી ઉત્પન્ન થવાની જરૂર છે. ભાવનગરના જૈન યુવક મંડળને અમારી સૂચના છે કે આવા ઉપયોગી કાર્યમાં તેઓ પોતાનો ઉત્સાહ રેલાવશે, કાર્યશક્તિ વાપરશે, તો તેનો વધારે સદુપયોગ થવા સાથે જૈનકોમની સેવા કરનારી એક સારી સંખ્યા લવિષ્યમાં મેળવવા આપણે લાગ્યશાળી થઈ શકીશું. પાલીતાણુ ઠાકોર સાહેબ ગઢાદુરસિંહજી તરફથી પણ આ મેળાના ટાઇમમાં જગત માફ કરવામાં આવી હતી, જેથી યાત્રાળુઓને સ્ટેશને ઉતરતાં જગતની લોગવવી પડતી હાડમારી ઓછી થઈ હતી; વળી રાજ્યનાં મોટા મકાનો પણ યાત્રાળુઓને ઉતરવા માટે તેમના તરફથી ખોલી આપવામાં આવ્યા હતા. મહારાજ ગઢાદુરસિંહજી આ પગલું સ્તુતિપાત્ર છે, અને હાલમાંજ તેઓ ગાદીનશીન થવાના છે, તો લવિષ્યમાં જૈનકોમ પ્રત્યે તેઓ સારો સદ્ભાવ ધરાવશે, જગતની હાડમારી-માંથી કાયમને માટે યાત્રાળુઓને મુક્ત કરશે અને શત્રુજય પર્વત ઉપર અપૂર્ણ રહેલાં કાર્યો તેઓ પૂરાં કરવા દેશે તેવી આપણે આશા રાખીશું. પરમાત્મા આ આશા જલદી પૂરી પાડો.

*

*

*

*

*

કાર્તિકી પૂર્ણિમાના અને ખીજા મેળાઓ ઉપર શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢી તરફથી યાત્રાળુઓની સગવડ માટે જેટલો પ્રયત્ન થવો જોઈએ તેટલો થતો નથી, તેમાં ખામી દેખાય છે, તે સંબંધમાં તેના કાર્યવાહકોએ તેમજ પાલીતાણુની પેઢીના સુનીમે ખાસ ધ્યાન આપવાની આવશ્યકતા છે. વળી જૈનેતર સ્વયંસેવકો આવા કાર્યમાં આપણને સહાય કરે તેને તમામ પ્રકારની સગવડ કરી આપવી તે પણ આપણું કાર્ય છે. આવી બાબતમાં કોઈપણ પ્રકારની મંદતા દેખાય છે તે દેખાવી ન જોઈએ. આ જમાનો સગવડનો છે. સગવડ જેમ વધારે થાય તેમ ઉદાર દીલના જૃહસ્થો તરફથી વધારે આવક થાય છે, છતાં આ બાબતમાં કેમ ગફલતી થતી હશે તે અમે સમજી શકતા નથી. આદીધર ભગવાનના મૂળ ગભારામાં અને ગઢારના રંજમંડપમાં કાર્તિકી પૂર્ણિમાએ અને અન્ય દિવસોએ સાંજના ચાર વાગતા સુધી પણ જે ભીડ લોગવવી પડે છે તે જોતાં આખા દેરાસરમાં વચ્ચે ભાટ વિગેરે તરફથી રાખવામાં

૨૪૮ નોંધ અને ચર્ચા.

૨૪૯

જણાય છે અને આવી લીડમાં સ્ત્રી-પુરુષના મેળામાં આદીત્યર ભગવાનના પૂજન સમયે જે દેખાવ થાય છે તે અટકાવવા સ્ત્રી-પુરુષો જુદી જ પૂજા કરે તેવી વ્યવસ્થા કરવાની અમારી ગતાંકની સૂચના તરફ ફરીથી કમીટીના ગૃહસ્થોનું લક્ષ્ય ખેંચીએ છીએ. હવે પછીના મેળા વખતે તેમજ હવેનાં યાત્રાળુઓની સગવડ ચાટે વિશેષ ઉપયોગ રાખવા અમે તે ગૃહસ્થોને વિનંતિ કરીએ છીએ.

* * * * *

હાલમાં આખા હિંદુસ્તાનમાં અને સ્થળે સ્થળે ચાહનો પ્રચાર ખુબ વધી ગયો છે. એકેક માણસ ચાર પાંચ વખત દરરોજ આ પીવા લાગ્યા છે. સંખ્યાનો નિયમ જ રહ્યો નથી. પૂર્વકાળમાં મેમાનગતિમાં જ્યારે દૂધ આપવામાં આવતું હતું ત્યારે આ કાળમાં ચાએ દૂધનું સ્થાન લીધું છે. આ ચાહ એકંદરે શરીરને નુકશાનકારક છે. ઘણાઓનું એવું માનવું છે કે એકલી ચાહ પ્રથમ જઠરાગ્નિને પ્રદીપ્ત કરી પછી મંદ બનાવે છે, તેથી ચાહ સાથે કાંઈક ખોરાક લેવામાં આવે તો ઠીક, પણ એકલી ચાહ તો નુકશાન જ કરે છે. આ વિષય ઉપર લખતાં અમેરીકાનો પ્રખ્યાત ડોક્ટર જોન બ્રીડલ કહે છે—‘ચાહ પીવાથી થાક ઉતરે છે, પણ એનું કારણ એમાં માદક દ્રવ્ય હોય છે તે છે. માદક દ્રવ્યથી રક્તોત્પાદન થતું નથી. અને પ્રજાજને પુષ્ટિ મળતી નથી. ચાહમાં Caffen કેફીન નામનો પદાર્થ પુષ્કળ હોય છે, કે જે ઔષધમાં વિષની સુક્ષ્મ માત્રાઓમાં આપવામાં આવે છે. ચાહના અધિક સેવનથી નાડીની દુર્બળતા, મંદાગ્નિ વિગેરે રોગો થાય છે, માણસ તે પીવાથી પીકું પડી જાય છે, એ સર્વ કેફીનનું પરિણામ છે.’ ‘ચાહની વધતી જતી ટેવથી કેટલું નુકશાન છે તે જાણવા આ ઉતારો અમે કર્યો છે. ચાહથી શરૂઆતમાં ઉત્તેજિત થવાય છે, પણ પરિણામે કાયદો નથી. ચાહને બદલે દૂધ જેટલા પ્રમાણમાં વધારે વપરાય તેટલું વધારે ઉત્તમ છે; શરીરને, મગજને, શક્તિને સર્વને તેનાથી ઘણા ફાયદા છે. લાંચક બંધુઓ અને તેટલો ચાહને બદલે દૂધનો ઉપયોગ કરશે એવી આશા રાખવામાં આવે છે.

* * * * *

કાર્તિક માસમાં બનેલા એક અતિશય ખેદજનક બનાવ તરફ અમારા લાંચક બંધુઓનું ધ્યાન ખેંચતાં અમને પણ અત્યંત દિલગીરી થાય છે. આ સલામત જન્મથી જોડાયેલ એક વયોવૃદ્ધ મેંબરના એક પુત્રનું ફક્ત એક દિવસની ટુંક માંદગીમાં ન્યુમોનીયા નામના ઝેરી તાવથી થયેલ મૃત્યુ અત્યંત ખેદ ઉપજાવે છે. લાઈ રતીલાલ ગીરધર ખી. એ. તે અમારા જુના લાઈફ મેંબર શેઠ ગીરધરલાલ આજી-

૧. જિ. સુ. જી. નામના અધિષ્ઠાતા પાંચડયા

૨૯૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રમાણ.

હજીના પુત્ર છે, અને નવા વરસને દિવસે જ તે બંધુએ ચોવીશ વરસની નાની ઉમરે આ કુળની દુનિયાનો ત્યાગ કર્યો છે. સં. ૧૯૫૧ની શાલમાં તેનો જન્મ થયો હતો, અને જ્યારે તેમનો દેહોત્સર્ગ થયો ત્યારે એલ, એલ, બી. ની પરીક્ષા આપી હતી. દરેક પરીક્ષામાં તે બંધુ ખૂબ વિના પાસ થતા, અને લવિષ્યમાં કોમને અને ધર્મને દીધાવનાર થશે તેવી આગાહી આપતા હતા. જોકે આ સલાના તે બંધુ સલાસદ નહોતા, પણ આ સભા તરફ સંપૂર્ણ દીક્ષાસોજી ધરાવનાર અને કાર્યમાં સહાયક હતા. આ સભા તરફથી બહાર પડેલ રતનાકર પચ્ચીશીની પ્રેસકોપી તે બંધુએ તૈયાર કરી આપી હતી, અને આ સભા તરફથી તૈયાર થતું લગભગ છ હજાર શ્લોકના પ્રમાણ વાળું શ્રી ધન્ના ચરિત્રનું ભાષાંતર તેઓ તૈયાર કરતા હતા. આ ભાષાંતરનો અમુક ભાગ તે બંધુએ તૈયાર કરેલ છે, અને આ દીવાળીની રમમાં તેઓ આ ભાષાંતર સંપૂર્ણ કરવાની ઇચ્છા ધરાવતા હતા, તેવામાં આવો અણધાર્યો બનાવ બની ગયો છે. તે બંધુ બહુ સરલ પ્રકૃતિના, નિષ્કપટી, ભોળા, આનંદી અને જરા પણ પ્રસંગ પડે તેની સાથે મળી જાય તેવી સરલ પ્રકૃતિના હતા. તે બંધુના મૃત્યુથી આ સભાએ લવિષ્યનો એક ઉત્તમ સભાસદ ગુમાવ્યો છે, જૈનકોમે એક ઉત્તમ સેવક ગુમાવ્યો છે અને તેમના કુટુંબમાંથી નિષ્કપટી અને સરલ હૃદયી પુત્ર ગુમ થયો છે. જણાતું બંધ પૂરો થતાં સર્વ જીવો ચાલ્યા જાયજ છે, તેમની પાછળ શોક કરીને કર્મબંધ કરવાથી લવિષ્યમાં પુનરપિ આવા ખાંચાઓ પડવાને સંભવ રહે છે, તેથી તે ધર્મી કુટુંબના જીહ્વસ્થોને મિથ્યા શોકમાં નહિ પડવા અમે વિનંતિ કરીએ છીએ, તે બંધુના આત્માને શાંતિ હૃદયીએ છીએ, તે બંધુના વૃદ્ધ પિતા, નાની ઉમરની પત્નિ અને અન્ય સર્વ કુટુંબી જનોને દીલાસો આપીએ છીએ, અને લવિષ્યમાં ધર્મ કાર્યમાં વધારે પ્રવર્તવા પ્રેરણા કરીએ છીએ.

*

*

*

*

*

જીવનની નશ્વરતા આવીજ છે. સંસારમાં ઉપર ઉપરથી, લાગતું સુખ દુઃખ-પણે પરિણમી જતાં સંસાર ખારો જેર લાગે છે, પણ મન એવું ઘડાયેલું છે, મન ઉપરનાં સંસ્કારો એવી જાતનાં પડેલાં છે કે સ્મશાનવૈરાગ્યની જેમ થોડો વખત વૈરાગ્ય અનુભવીને મનુષ્યો પાછા સંસારના મોહમાં ખેંચાઈ જાય છે. મોહની જે પ્રબળ સત્તા મનુષ્યો ઉપર ચાલે છે તેનો આ અજબ પુરાવો છે. અન્યને મરતાં જોઈને અંદરથી અન્ય જીવનારને તો તેનું મન એમજ કહે છે કે “ભલે તે મૃત્યુ પામ્યો, તારે હજી વાર છે. શું તારૂં મૃત્યુ આમ અચાનક થવાનું છે ?” આવા

૧ લાઇ રતીલાલની પત્ની પણ તેની પછી માત્ર ૨૩ દિવસે એટલે કાર્તિક વદિ ૯ મે પંચતવ પામી છે તે બહુ ખેદકારક બીજા બની છે.

ચુટ નોંધ અને ચર્ચા.

૨૬૭

આવા મિથ્યા વિચારોથી મનુષ્ય જીવન હારી જાય છે, સંસાર સુખમાં-દેખાતા મોહના સામ્રાજ્યમાં લીન થઈ જાય છે, ધર્મ ભૂલી જાય છે, અને દુર્લભ મનુષ્ય જીવન, જૈન ધર્મ અને અન્ય ઉત્તમ સામગ્રીનો લાભ લીધા વિના પાથેય લીધા વિનાનો મનુષ્ય જેમ મુસાફરીમાં દુઃખી થાય છે તેમ આ સંસારની ઘટમાળમાં દુઃખી થવા માટે ચાલ્યો જાય છે અને દુઃખી થાય છે. હાલો તેજ, બુદ્ધિશાળી તેજ અને તેનુંજ ઠાકાપણ કામનું છે કે જે પ્રાપ્ત સામગ્રીનો સદુપયોગ કરે છે, તેનો લાભ લે છે, અને ખેતીમાં એકે દાણાના અનેક દાણાઓ નીપજનીને ખેતીકાર જેમ આપુ વર્ષ સુખમાં કાઢે છે તેમ પ્રાપ્ત સામગ્રીનો લાભ લઈ ભવિષ્યના અનેક ભવો માટે શુભ સામગ્રીનો જે સંચય કરી લેય છે. મધમાખીઓને મધ એકઠું કરી અતિ છોડીને ચાલી જવું પડે છે, તેવીજ રીતે ગમે તેટલો પ્રયાસ કરી, દોડાદોડ કરી, ધમાધમ કરી, આહટ દોહટ કરી, સંસારની અપેક્ષાએ પૈસાદાર ગણનારને અતિ સર્વ છોડીને ચાલ્યાજ જવું પડે છે, અને પ્રાપ્ત કરેલી અશુભ કર્મસામગ્રી સાથે ચારે છે. બંધ વખતે વિચાર કરવો તેમાંજ ઠાકાપણ અને ચતુરાઈ છે. ઉદય વખતે રોવા ખેસનાર સુખ અને કર્મનાં સિદ્ધાંતોથી અનભિસ જણાય છે. વાંચક બંધુ! જૈન ધર્મ અને તેને લગતી ઉત્તમ સામગ્રી પામી તેનો જેમ વધારે લાભ તારાથી લેવાય તેવો નિરંતર પ્રયાસ કરજે, તોજ તારું જીવિતવ્ય સફળ થશે અને ઉત્તમ સામગ્રી મળ્યાનું સાર્થક થશે.

* * * *

દેવદ્રવ્ય દિગ્દર્શન એવા નામનું એક ૧૨ પેજનું 'પેકેટ કાશી નિવાસી' યતિ હીરાચંદ્રજીએ બહાર પાડેલું જૈન પત્ર સાથે વહેંચાયેલ છે. તેની અંદર યતિજીએ દેવદ્રવ્યના વિષયમાં શાસ્ત્રાધારો સાથે બહુ સારો ઉલ્લેખ કર્યો છે. મધ્યસ્થ રહીને તે વિષયની ચર્ચા પણ કરી છે. હવે પછીનું કર્તવ્ય પણ સમજાવ્યું છે પરંતુ માણેક સુનિના અને પં. ખેચરદાસના દેવદ્રવ્યની આવકને ન વધારવાના અગર ખવરાવી દેવાના વિચારથી તદ્દન વિરૂદ્ધતા દર્શાવી છે. લેખધ્યાન પૂર્વક વાંચવા લાયક છે. લેખન પદ્ધતિ પણ સુંદર છે. તે સાથે શાસ્ત્રના અભ્યાસી અને પુખ્તપણે વિચાર કરનારા હોવાનો ભાસ કરાવે તેવો લેખ છે. આવા લેખ વાસ્તવિક ઉપકારક નીવડવા સંભવ છે. અમે તે લેખ સાધંત વાંચી જવાની જૈન બધુઓને ભલામણ કરીએ છીએ.

* * * *

ગત અંકમાં આવેલા જૈન કેળવણીની શૈચનીય દશાવાળા વિષય ઉપર અમે અમારા વાંચક બંધુઓનું ખાસ ધ્યાન ખેંચીએ છીએ. એ વિષય ખાસ મનન કરીને વાંચવા યોગ્ય છે. આપણે જેને ખાસ કેળવણી કહીએ એની મહત્ત્વ

૨૮૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

કેળવણી હાલમાં સ્કૂલની જૈન શાળાઓમાં અપાતી નથી. એ કેળવણીના ખાસ હેતુ જૈન બંધુઓને ક્રિયામાર્ગની રૂચિવાળા કરવા, શુદ્ધ ક્રિયા કરનારા કરવા, ક્રિયાના હેતુને સમજનારા કરવા, શ્રદ્ધામાં દૃઢ કરવા, શુદ્ધ ઉચ્ચાર સાથે અર્થને સમજનારા કરવા ઇત્યાદિ છે. આમાંના એક પણ હેતુ પાર પડી શકતો હોય તેમ જણાતું નથી. તેનું કારણ ખાસ તે લેખમાં બતાવેલ છે તે યોગ્ય માસ્તરોના અભાવનું જ છે. અત્યારે તો યોગ્યાયોગ્યની વિચારણા સિવાય માસ્તરોનો જ અભાવ અથવા અદ્ય ભાવ દેખાય છે. તો આ સંબંધમાં મેસાણામાં ચાલતા પ્રયાસની અદર જરૂર વધારે થવો જોઈએ અને અન્યત્ર પણ અને તો પ્રયાસ શરૂ કરવો જોઈએ. જ્યાં સુધી આપણે સારા શિક્ષકો સંપાદન કરી શકીએ ત્યાં સુધી આપણી ધારણા કોઈ પણ રીતે ફળીયુત થઈ શકશે નહિ. મુનિમહારાજો પણ આ બાબતમાં ધ્યાન આપે તો ચતુર્માસમાં ઘણું કરી શકે તેમ છે; તેથી તેમને પણ આ સંબંધમાં લક્ષ આપવાને અમે વિનંતિ કરીએ છીએ. ધાર્મિક કેળવણીના ઇચ્છક દરેક બંધુએ આ વિષયનું ચિંતન કરી તેને માટે બનતો પ્રયાસ કરવાની જરૂર છે.

* * * * *

સુરતમાં હાલમાં ભરાયેલ સંસાર સુધારા પરિષદના પ્રમુખ શ્રી. બ. હરગોવિંદદાસ દ્વારકાદાસ કાંટાવાળાએ ખરો સંસાર સુધારો કેવો હોય તે જણાવતાં કહ્યું હતું કે:—“સુધારો કાંઈ ખાવા, પીવા અને પહેરવેશમાં રહ્યો નથી. અમારે દાંભિક અને ટાપટીખીઆ સુધારકો નથી જોઈતા. અમારે કહેવું કાંઈ અને કરવું કાંઈ એવા ટાળઘાણુ સુધારકોની જરૂર નથી વડિલો અને ગુરૂઓની આમન્યા ન રાખવી, દિશાએ જઈને હાથ પગ ન ધોવા, સ્નાન કર્યા વગર ગમે તેવાં કપડાં પહેરીને ખાવા બેસવું, રસ્તેથી આવતાં ગમે તેથી ખરડાયાં હોય તેવા જોડા (ખુટ) પહેરીને રસોડામાં કે પવિત્ર સ્થળે જવું, વિવેકને બદલે તોછડાપણું રાખવું એ કાંઈ સુધારો નથી, પણ ખીગાડો છે. ધર્મ ઉપર અનાસ્થા રાખવી કે નાસ્તિક થવું એ સુધારો નહિ પણ ખીગાડો છે. પોતાને કાવતુ આવે કે પોતાને મોજશોખ પ્રાપ્ત થાય એવા આચરણ સુધારકમાં હોવા ન જોઈએ. જેવડે દેશોન્નતિ થાય, એટલે આપણી ધાર્મિક, નૈતિક, રાજકીય, આર્થિક અને સામાજિક સ્થિતિ સુધરે, દેશમાં ઐક્ય વધે એટલે દેશમાં રહેનારા સર્વ લોકોની એક પ્રજા થાય અને દરેક વ્યક્તિ સમઘિના સુખદુઃખમાં ભાગ લેનારી અને તેવા ઉપાયો લેવામાં ખરો સુધારો છે એમ હું માનું છું.” જૈન કોમ માટે પ્રયાસ કરવા ઇચ્છનાર દરેક બંધુએ આ વાક્ય વિચારવા લાયક છે.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલા સંસ્કૃત ભાગધી અથવા પૈકી હાલ મળતા ગ્રંથોનું લીસ્ટ.

૧ શ્રી પરિશિષ્ટ પર્વ (સ્થવિરાવળી ચરિત્ર.)	૧-૦-૦
૨ દ્વાત્રિશત દ્વાત્રિશિકા સટીક.	૧-૮-૦
૩ પ્રબોધ ચિંતામણિ મૂળ.	૦-૮-૦
૪ વિજયચંદ્ર કેવળી ચરિત્ર (ભાગધી ગાથાબંધ)	૦-૮-૦
૫ યોગગિદ્ સટીક.	૦-૧૨-૦
૬ શ્રી લાસુપૂજ્ય ચરિત્ર શ્રી વર્ધમાન સુરિકૃત પદ્યબંધ.	૨-૮-૦
૭ પંચાશક સટીક.	૨-૮-૦
૮ શ્રી જ્ઞાનસાર (અષ્ટક) સટીક (પં. ગ. વિ. કૃત)	૦-૧૨-૦
૯ શ્રી શાંત સુધારણ સટીક.	૦-૧૨-૦
૧૦ પડમ-ચરિત્રમ્ ભાગધી ગાથાબંધ. (પ્રાચીન)	૨-૮-૦
૧૧ શ્રી ઉપદેશમાળા મૂળ-યોગ શાસ્ત્ર મૂળ.	૧-૮-૦
૧૨ શ્રી જબુદીપ સંગૃહણી સટીક.	૦-૪-૦

ગુજરાતી ભાષાના વાંચનારાઓને ખાસ ઉપયોગી ભાષાંતરો વિશે.

૧-૪ શ્રી ત્રિષષ્ટિશલાકા પુરૂષ ચરિત્ર ભાષાંતર.	
૧ પર્વ ૧ છં. બીજું. ૨-૪-૦	૨ પર્વ ૩-૪-૫-૬
૩ પર્વ ૭-૮-૯	૩-૦-૦ ૪ પર્વ ૧૦ સુ.
૫-૯ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ગ્રંથ ભાષાંતર.	
૫ ભાગ ૧ લો (સ્થંભ ૧ થી ૪)	૧-૮-૦
૬ ભાગ ૨ જો (સ્થંભ ૫ થી ૯)	૧-૮-૦
૭ ભાગ ૩ જો (સ્થંભ ૧૦ થી ૧૪)	૧-૮-૦
૮ ભાગ ૪ થો (સ્થંભ ૧૫ થી ૧૯)	૧-૮-૦
૯ ભાગ ૫ મો (સ્થંભ ૨૦ થી ૨૪)	૧-૮-૦
૧૦ ચરિતાવળી ભાગ ૧ લો (કથાઓના સંગ્રહ)	૧-૮-૦
૧૧ " ભાગ ૨ જો "	૧-૮-૦
૧૨ " ભાગ ૩ જો "	૧-૮-૦

આ ત્રણે ભાગના જુદા જુદા વિભાગો છુટક મળી શકે છે.

૧૩ શ્રી શત્રુજ્ય મહાત્મ્ય ભાષાંતર.	૨-૮-૦
૧૪ શ્રી ગીતમકુળક બાળાવબોધ (અનેક કથાઓ)	૨-૮-૦
૧૫ ઉપમિતિ ભવ પ્રપંચ પીઠગધનું ભાષાંતર	૦-૧૨-૦

૧૬ અર્ધ્યાત્મ કટપદુમ વિવેચન સાથે.	૧-૮-૦
૧૭ આનંદચન પદ્ય રત્નાવળી (૫૦ પદો-વિવેચન સાથે)	૨-૦-૦
૧૮ જૈન દષ્ટિએ યોગ.	૦-૧૨-૦
૧૯ શ્રી વિજયચંદ્ર કેવળી ચરિત્ર ભાષાંતર.	૦-૧-૦
૨૦ શ્રી પ્રભાધ ચિંતામણિ ભાષાંતર.	૦-૮-૦
૨૧ રત્નશેખર રત્નવતી કથા.	૦-૪-૦
૨૨ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સમાનો જીવીલી અંક.	૦-૧૨-૦
૨૩ કુવલય માળા ભાષાંતર (અતિ રસીક)	૦-૮-૦
૨૪ જ્ઞાનપચમી.	૦-૮-૦
૨૫ ભુવનભાતુ કેવળી ચરિત્ર ભાષાંતર.	૦-૬-૦
૨૬ પ્રિયંકર ચરિત્ર ભાષાંતર.	૦-૪-૦
૨૭ યુગાદિ દેશના ભાષાંતર.	૦-૮-૦
૨૮ વસ્તુપાળ ચરિત્ર ભાષાંતર.	૧-૮-૦
૨૯ ચંદ્રરાજનો રાસ અર્થ-રહસ્ય યુક્ત.	૨-૦-૦
૩૦ પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાષાંતર.	૧-૮-૦

પરચુરણ બુકો.

૧ પાંચ પ્રતિકમણ મૂળ. ગુજરાતી શીલા છાપ.	૦-૮-૦
૨ „ મૂળ. શાસ્ત્રી „	૦-૬-૦
૩ બે પ્રતિકમણ મૂળ ગુજરાતી શીલા છાપ.	૦-૩-૦
૪ „ મૂળ શાસ્ત્રી „	૦-૩-૦
૫ સામાયિક ચૈત્યવંદન સૂત્રાર્થ ગુજરાતી.	૦-૧-૦
૬ પંચ કલ્યાણક તથા પંચજ્ઞાનની પૂજા.	૦-૧-૬
૭ સ્નાત્ર સતરલેહી તથા વીથ સ્થાનકની પૂજા.	૦-૨-૦
૮ વર્ધમાન દ્વાત્રિશિકા મૂળ. ટીકા. અર્થ.	૦-૩-૦
૯ ધનપાળ પંચાશિકા મૂળ. ટીકા. અર્થ.	૦-૪-૦
૧૦ પાંચ પદની અનુપૂર્વી.	૦-૦-૬
૧૧ જૈન ડીરેક્ટરી (ભાવનગર)	૦-૨-૦
૧૨ પ્રકરણાર્થ ગર્ભિત સ્તવનાદિ સંબ્રહ (ખીલ આવૃત્તિ)	૦-૬-૦
૧૩ મનુષ્યભવની દુર્લભતાના દશ દષ્ટાંતો.	૦-૧-૦